WALT DISNEY'S
EEN VROLIJK WEEKBLAD

Donald Duck

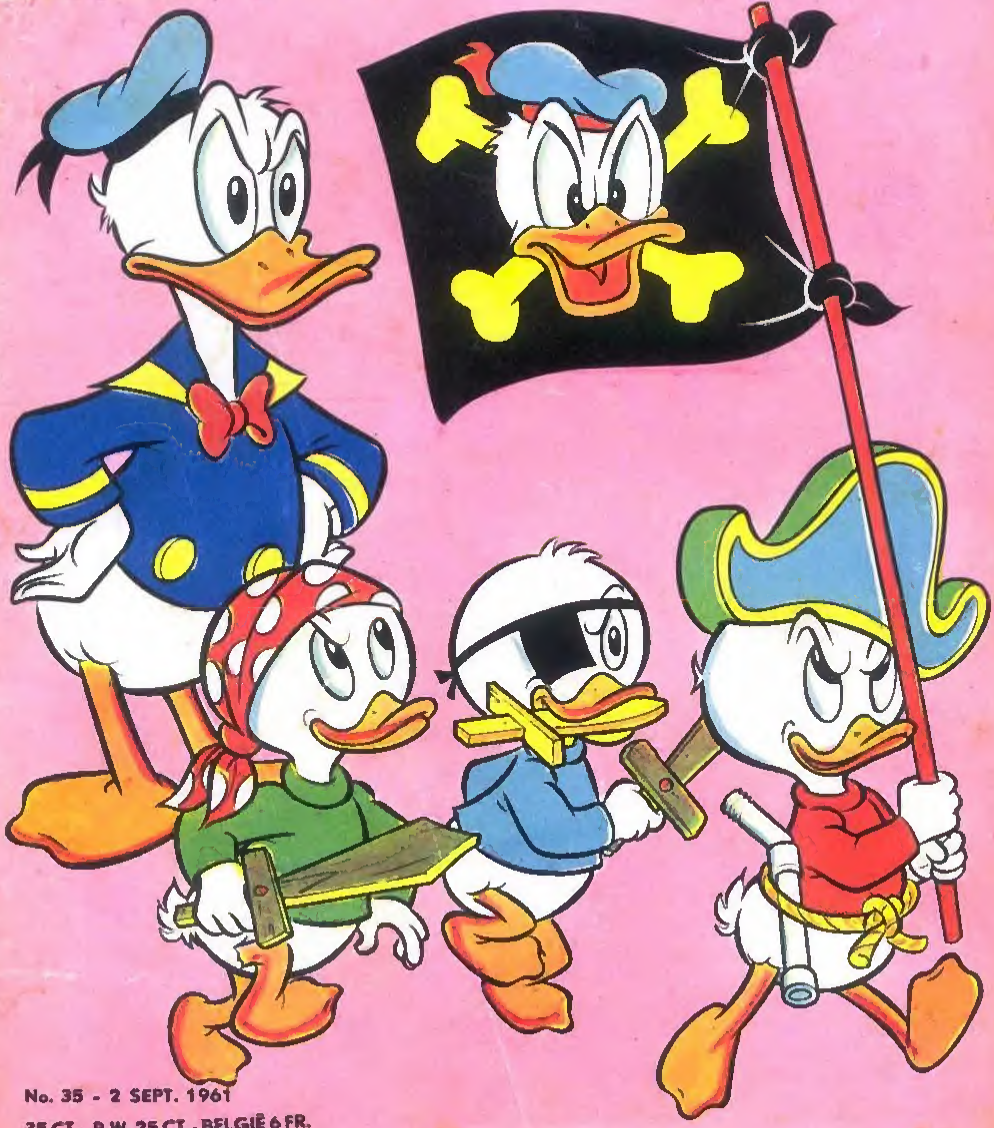

No. 35 - 2 SEPT. 1961
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Vandaag de week kwam Oom Dagobert weer 'ns bij me binnenstappen. „Donald," zei hij geheimzinnig fluisterend, „moet je horen. Ik heb iets voor je.. iets fijns! Iets waar je vast al je hele leven naar verlangd hebt, Donald." Hij keek even om zich heen, alsof hij bang was dat iemand hem stond af te luisteren. „Ik heb een partijtje rammenassen voor je!"

Rammenassen?!"

„Rammenassen! De beste assen, die er zijn, Donald! Je kunt ze overal voor gebruiken, voor je auto, je kruiwagen, wáár je maar assen voor nodig hebt!"

„Wanneer hebt u ze gekocht, Oom Dagobert?" vroeg ik.

„Nou, een maand of wat geleden, op een advertentie in de krant."

„En hebt u ze gezien?"

„Eh.... nee! Maar dat is ook niet nodig, rammenassen zijn altijd goed!"

„Daar zou ik maar niet zo zeker van zijn," zei ik. „Rammenassen zijn namelijk geen assen, zoals u denkt, maar knollen! Een groot soort radijs! En als die een paar maanden ergens in een pakhuis liggen, zullen ze wel aardig verpieterd zijn!"

„Kn-knollen? R-radijs?!"

„Juist, Oom Dagobert. Ik denk niet dat u er ook maar één cent voor zult krijgen. U kunt zich ook beter bij zaken houden, waar u wat van af weet, zoals geld. Daar bebt u nooit een strop mee!"

Hij keek me aan. „Dus.... je wilt ze niet.... van me overnemen?"

„Nee," zei ik.

„Dan zit er niets anders voor me op den dat ik rammenassen ga eten, tot er niet één meer in bet pakhuis ligt. Want weggooien doe ik ze niet! Maar het zal wel jaren duren voor ik er doorheen ben.... Vijfhonderd kilo heb ik gekocht!" Somber schudde hij zijn hoofd en ging weg. Nee, ik denk niet dat ik de eerste jaren bij Oom Donald ge eten. Heel eerlijk gezegd ben ik niet zo dol op rammenassen!

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23,50; tweede prijs: een Peltkan snijpen met gouden pen, winkelwaarde f 17,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" sulpotlood.

RIA WATERREUS, SCHIEDAM. Ik vind bet erg leuk dat je zo enthousiast was over de stukjes, geschreven door bekende Nederlandse sportfiguren. Ik kan je nu wel zeggen dat er — over niet al te lange tijd — weer zulke stukjes gaan komen. Misschien 'n beetje anders, maar dat zul je wel zien!

KLAAS VEENSTRA, HILVERSUM. Had je de moed al baast opgegeven, Klaas? Het heeft ook wel lang geduurd, voor je in onze brievenbus kwam, bè? Maar je ziet het nu: ik was je nog echt niet vergetan?

REINA VAN AMERONGEN, RENKUM. Doe je je zusje de hartelijke groeten, Reina? En wat de prijsvraag betreft, gewoon doorgaan! Misschien win je nog wel eens een prijsje!

ROB MATERS, MEPPEL. Die jongen bij jullie in de buurt mag gerust zeggen dat Donald Duck een snerthlad is. Als wij het maar een fijn, leuk blad vinden. En dat vinden we het!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je wilt naar: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Linksboven in de hoek van de envelop zet je: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

YNZE, DINJA en OKKELIEN BICKNESE, DEN HAAG. Toen de grote Boze Wolf hoorde, dat jullie hem toch wel een beetje lief vonden, omdat hij nooit écht de biggetjes pakt, was hij reuze kwaad! Hij wil namelijk niet lief gevonden worden, ook niet een klein beetje!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 35

Van links naar rechts invullen:
1. schaaldier, dat je aan bet strand kunt vinden, 2. meisjesnaam, 3. tegenovergestelde van levend, 4. lang, rond stuk hout, 5. getal onder de tien, 8. vergrotende trap van veel, 7. honderd jaar, 8. zeer groot persoon.

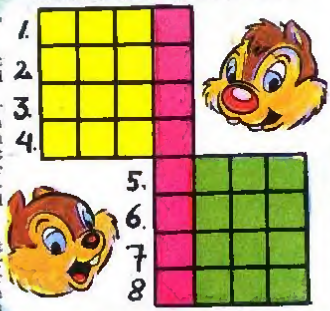

Als je de juiste woorden bebt ingevuld, lees je in de rij rode hokjes van boven naar beneden de naam van een vertrek in een huis. **Schrijf** deze naam op een briefkaart en zend die vóór 7 september als je in Nederland woont aan: **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan: **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Vergeet niet, duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 35". Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag nummer 28:
1e prijs: **A. Visser, Durdrecht.**
2e prijs: **A. de Graaf, Den Haag.**
3e t/m 12e prijs: **M. Bindels, Gulpen; H. Loosman, Urk; I. Kersten, Rheden; M. Kruiswijk, Nieuw Loosdrecht; F. van Aarle, St. Oedenrode; G. Slegers, Bakel; P. Hekman, Enschede; J. Roclands, Zele (Blg.); J. Louwers, Eindhoven; T. v. d. Linden, Abcoude.**
13e t/m 22e prijs: **Ben Oldenburg, IJmuiden; H. Haayer, Hoogezand; Aad Groeneweg, Krimpen aan de Lek; Yvon de Graaf, Arnhem; F. Verwater, Rotterdam; Frans Quant, Purmerend; L. Agasi, Amsterdam; H. Schoonhen, Nieuwenhagen; H. Boumans, Kaalheide; W. Abbink, Vriezeveen.**

De oplossing van prijsvraag no. 33 luidt: **AANPLAKBILJET.**

ONS ZIEKENLIJSTJE

TONIE SCHOUT is 15 jaar. Hij ligt nu al meer den een jaar in het sanatorium en zou graag kaarten krijgen met vliegtuigen er op. Zijn adres is: Zeehospitium „Zonneveld", Oost-Kapelle (Walcheren).
Jantje Huibers is 8 jaar en is al enkele keren aan zijn been geopereerd. Hij zou het erg leuk vinden om kaarten te krijgen van filmsterren of stadsgezichten. Zijn adres is: Johannes Berchmanstr. 36, Venlo.
Hansje Kromme is ook 8 jaar. Zij ligt al zes jaar in bed. Ze zou zo graag wat kaarten van jullie krijgen met poesjes er op. Haar adres is: Olivier van Noortstr. 9, Capelle aan de IJssel.
Dik van Ginkel is de laatste deze keer. Hij is 14 jaar en moet nog wel enkele maanden thuis in bed blijven rusten. Zijn adres is: Max Havelaarstraat 7, Den Haag.

WALT DISNEY'S

Donald Duck

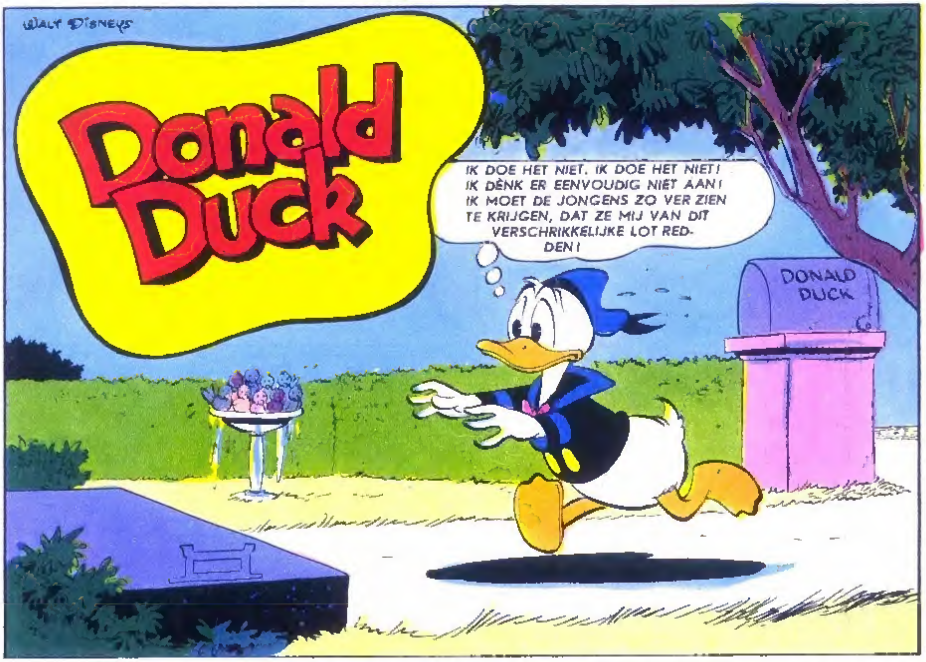

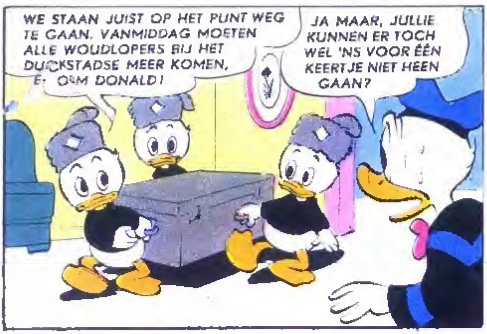

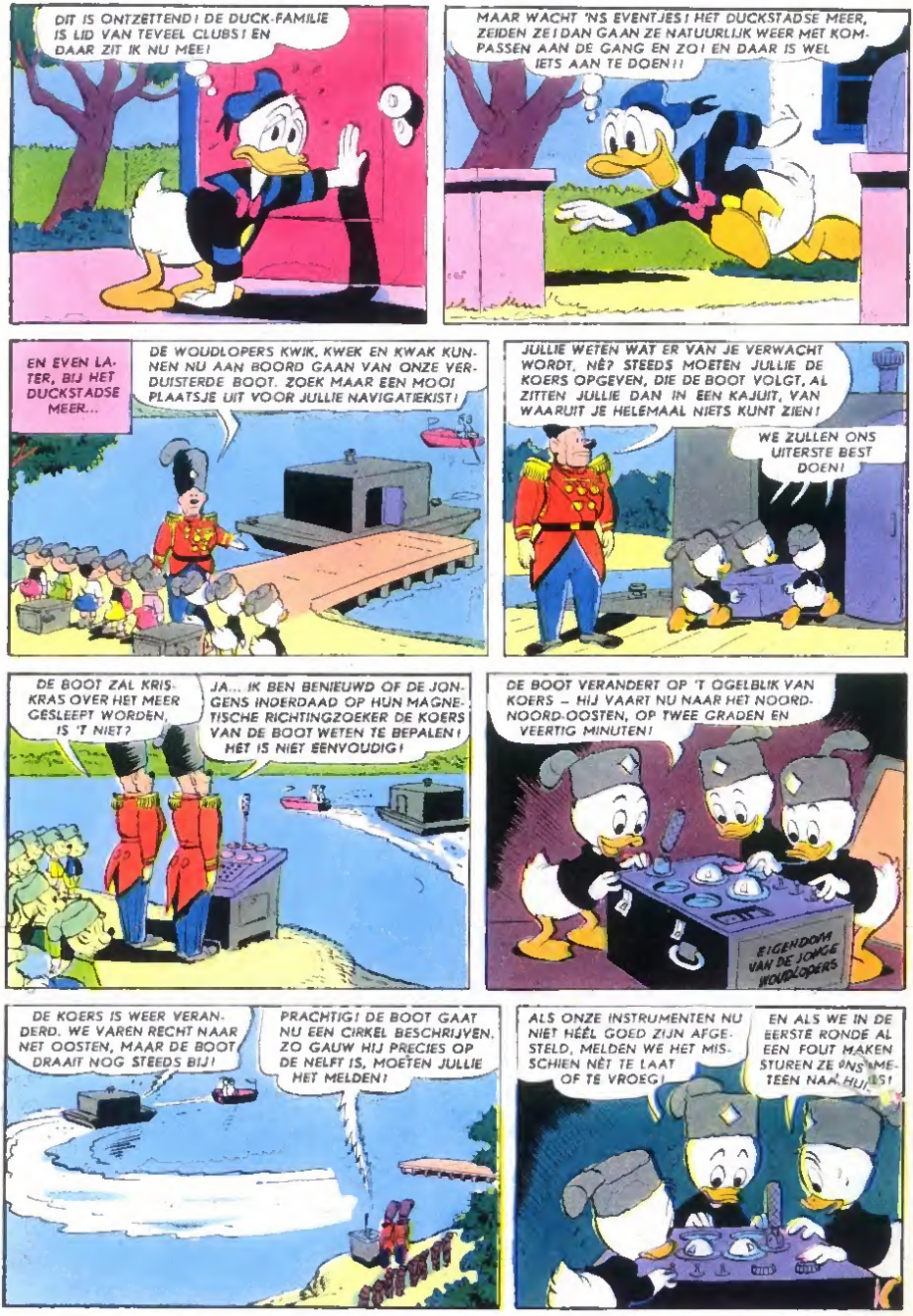
DIT IS ONTZETTEND! DE DUCK-FAMILIE IS LID VAN TEVEEL CLUBS! EN DAAR ZIT IK NU MEE!
MAAR WACHT 'NS EVENTJES! HET DUCKSTADSE MEER, ZEIDEN ZE! DAN GAAN ZE NATUURLIJK WEER MET KOMPASSEN AAN DE GANG EN ZO! EN DAAR IS WEL IETS AAN TE DOEN!!
EN EVEN LATER, BIJ HET DUCKSTADSE MEER...
DE WOUDLOPERS KWIK, KWEK EN KWAK KUNNEN NU AAN BOORD GAAN VAN ONZE VERDUISTERDE BOOT. ZOEK MAAR EEN MOOI PLAATSJE UIT VOOR JULLIE NAVIGATIEKIST!
JULLIE WETEN WAT ER VAN JE VERWACHT WORDT, NÈ? STEEDS MOETEN JULLIE DE KOERS OPGEVEN, DIE DE BOOT VOLGT, AL ZITTEN JULLIE DAN IN EEN KAJUIT, VAN WAARUIT JE HELEMAAL NIETS KUNT ZIEN!
WE ZULLEN ONS UITERSTE BEST DOEN!
DE BOOT ZAL KRISKRAS OVER HET MEER GESLEEPT WORDEN, IS 'T NIET?
JA... IK BEN BENIEUWD OF DE JONGENS INDERDAAD OP HUN MAGNETISCHE RICHTINGZOEKER DE KOERS VAN DE BOOT WETEN TE BEPALEN! HET IS NIET EENVOUDIG!
DE BOOT VERANDERT OP 'T OGELBLIK VAN KOERS – HIJ VAART NU NAAR HET NOORD-NOORD-OOSTEN, OP TWEE GRADEN EN VEERTIG MINUTEN!
EIGENDOM VAN DE JONGE WOUDLOPERS
DE KOERS IS WEER VERANDERD. WE VAREN RECHT NAAR HET OOSTEN, MAAR DE BOOT DRAAIT NOG STEEDS BIJ!
PRACHTIG! DE BOOT GAAT NU EEN CIRKEL BESCHRIJVEN. ZO GAUW HIJ PRECIES OP DE NELFT IS, MOETEN JULLIE HET MELDEN!
ALS ONZE INSTRUMENTEN NU NIET HÉÉL GOED ZIJN AFGESTELD, MELDEN WE HET MISSCHIEN NÉT TE LAAT OF TE VROEG!
EN ALS WE IN DE EERSTE RONDE AL EEN FOUT MAKEN STUREN ZE ONS METEEN NAAR HUIS!

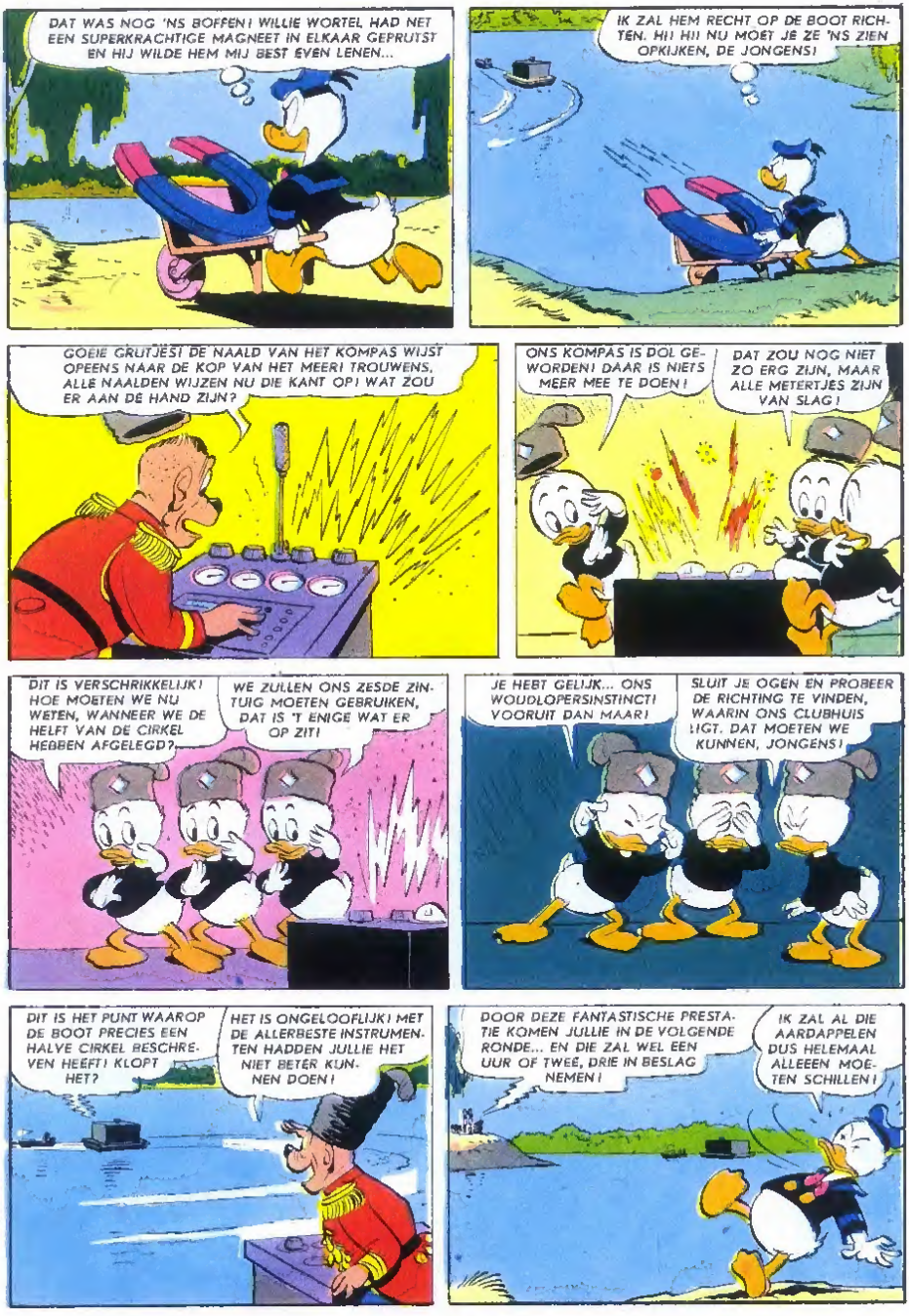
DAT WAS NOG 'NS BOFFEN! WILLIE WORTEL HAD NET EEN SUPERKRACHTIGE MAGNEET IN ELKAAR GEPRUTST EN HIJ WILDE HEM MIJ BEST EVEN LENEN...
IK ZAL HEM RECHT OP DE BOOT RICHTEN. HI! HI! NU MOET JE ZE 'NS ZIEN OPKIJKEN, DE JONGENS!
GOEIE GRUTJES! DE NAALD VAN HET KOMPAS WIJST OPEENS NAAR DE KOP VAN HET MEER! TROUWENS, ALLE NAALDEN WIJZEN NU DIE KANT OP! WAT ZOU ER AAN DE HAND ZIJN?
ONS KOMPAS IS DOL GEWORDEN! DAAR IS NIETS MEER MEE TE DOEN!
DAT ZOU NOG NIET ZO ERG ZIJN, MAAR ALLE METERTJES ZIJN VAN SLAG!
DIT IS VERSCHRIKKELIJK! HOE MOETEN WE NU WETEN, WANNEER WE DE HELFT VAN DE CIRKEL HEBBEN AFGELEGD?
WE ZULLEN ONS ZESDE ZINTUIG MOETEN GEBRUIKEN, DAT IS 'T ENIGE WAT ER OP ZIT!
JE HEBT GELIJK... ONS WOUDLOPERSINSTINCT! VOORUIT DAN MAAR!
SLUIT JE OGEN EN PROBEER DE RICHTING TE VINDEN, WAARIN ONS CLUBHUIS LIGT. DAT MOETEN WE KUNNEN, JONGENS!
DIT IS HET PUNT WAAROP DE BOOT PRECIES EEN HALVE CIRKEL BESCHREVEN HEEFT! KLOPT HET?
HET IS ONGELOOFLIJK! MET DE ALLERBESTE INSTRUMENTEN HADDEN JULLIE HET NIET BETER KUNNEN DOEN!
DOOR DEZE FANTASTISCHE PRESTATIE KOMEN JULLIE IN DE VOLGENDE RONDE... EN DIE ZAL WEL EEN UUR OF TWEE, DRIE IN BESLAG NEMEN!
IK ZAL AL DIE AARDAPPELEN DUS HELEMAAL ALLEEEN MOETEN SCHILLEN!

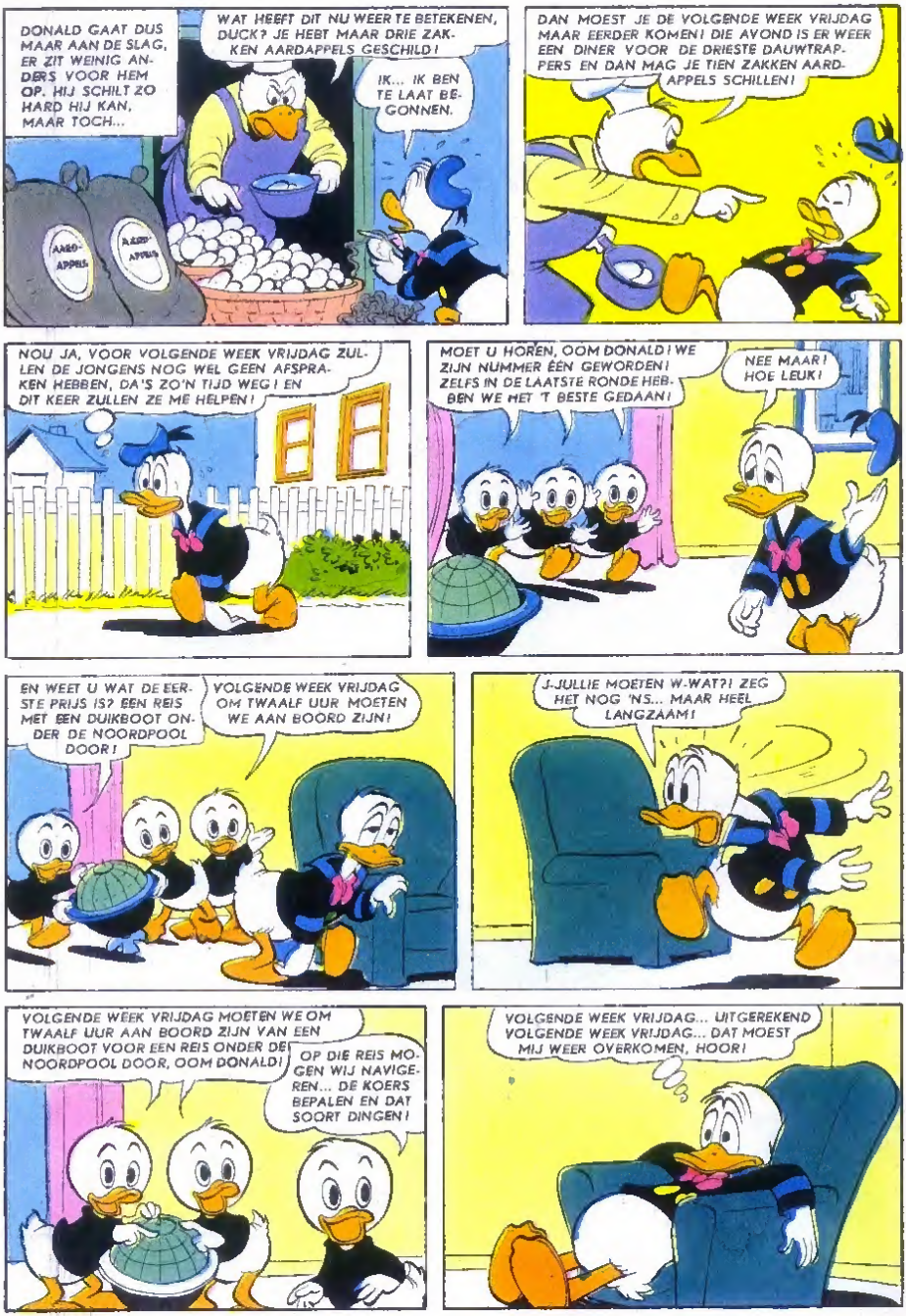
DONALD GAAT DUS MAAR AAN DE SLAG, ER ZIT WEINIG ANDERS VOOR HEM OP. HIJ SCHILT ZO HARD HIJ KAN, MAAR TOCH...
WAT HEEFT DIT NU WEER TE BETEKENEN, DUCK? JE HEBT MAAR DRIE ZAKKEN AARDAPPELS GESCHILD!
IK... IK BEN TE LAAT BEGONNEN.
AARDAPPELS
AARDAPPELS
DAN MOEST JE DE VOLGENDE WEEK VRIJDAG MAAR EERDER KOMEN! DIE AVOND IS ER WEER EEN DINER VOOR DE DRIESTE DAUWTRAPPERS EN DAN MAG JE TIEN ZAKKEN AARDAPPELS SCHILLEN!
NOU JA, VOOR VOLGENDE WEEK VRIJDAG ZULLEN DE JONGENS NOG WEL GEEN AFSPRAKEN HEBBEN, DA'S ZO'N TIJD WEG! EN DIT KEER ZULLEN ZE ME HELPEN!
MOET U HOREN, OOM DONALD! WE ZIJN NUMMER ÉÉN GEWORDEN! ZELFS IN DE LAATSTE RONDE HEBBEN WE HET 'T BESTE GEDAAN!
NEE MAAR! HOE LEUK!
EN WEET U WAT DE EERSTE PRIJS IS? EEN REIS MET EEN DUIKBOOT ONDER DE NOORDPOOL DOOR!
VOLGENDE WEEK VRIJDAG OM TWAALF UUR MOETEN WE AAN BOORD ZIJN!
J-JULLIE MOETEN W-WAT?! ZEG HET NOG 'NS... MAAR HEEL LANGZAAM!
VOLGENDE WEEK VRIJDAG MOETEN WE OM TWAALF UUR AAN BOORD ZIJN VAN EEN DUIKBOOT VOOR EEN REIS ONDER DE NOORDPOOL DOOR, OOM DONALD!
OP DIE REIS MOGEN WIJ NAVIGEREN... DE KOERS BEPALEN EN DAT SOORT DINGEN!
VOLGENDE WEEK VRIJDAG... UITGEREKEND VOLGENDE WEEK VRIJDAG... DAT MOEST MIJ WEER OVERKOMEN, HOOR!

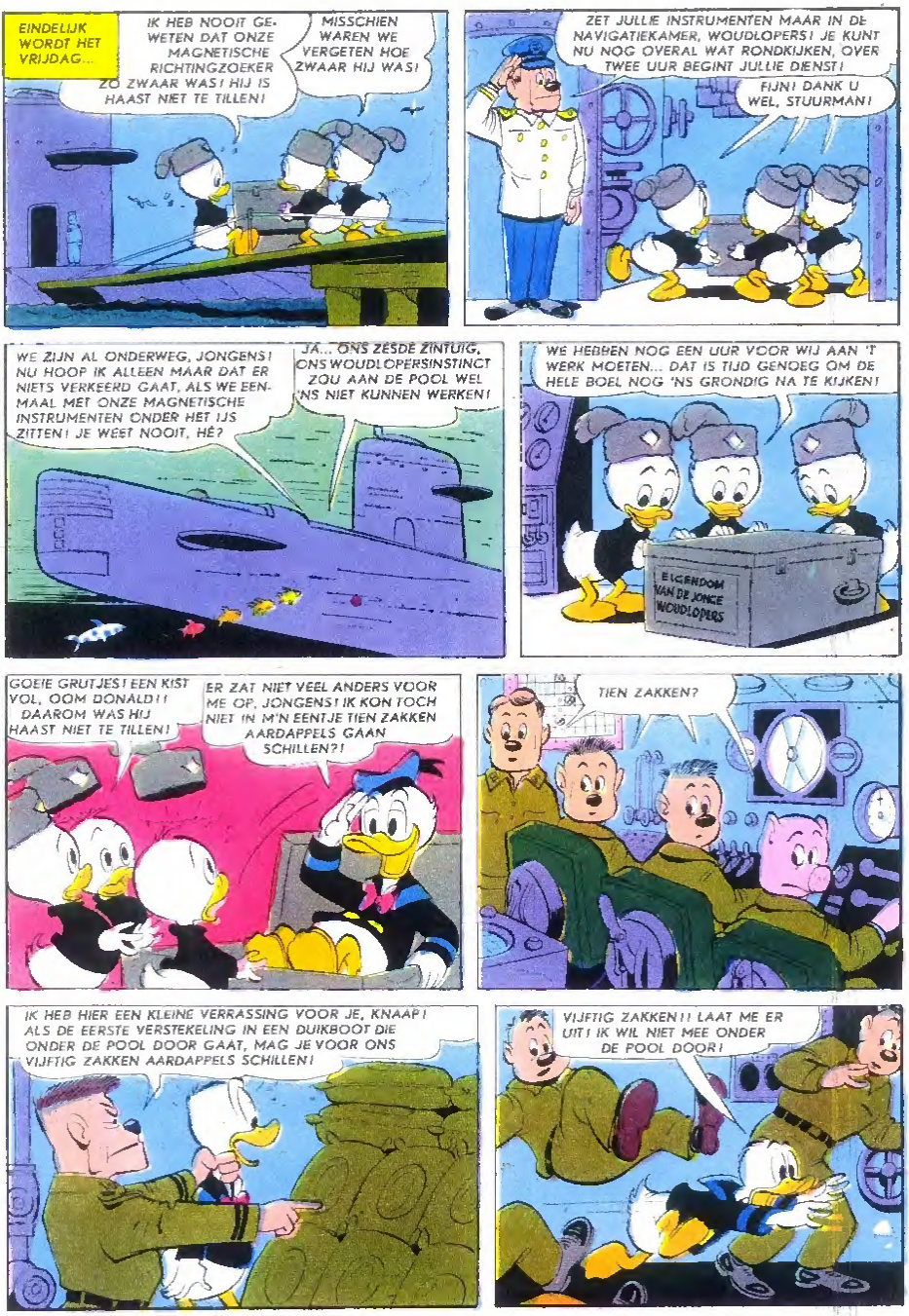
EINDELIJK WORDT HET VRIJDAG...
IK HEB NOOIT GEWETEN DAT ONZE MAGNETISCHE RICHTINGZOEKER ZO ZWAAR WAS! HIJ IS HAAST NIET TE TILLEN!
MISSCHIEN WAREN WE VERGETEN HOE ZWAAR HIJ WAS!
ZET JULLIE INSTRUMENTEN MAAR IN DE NAVIGATIEKAMER, WOUDLOPERS! JE KUNT NU NOG OVERAL WAT RONDKIJKEN, OVER TWEE UUR BEGINT JULLIE DIENST!
FIJN! DANK U WEL, STUURMAN!
WE ZIJN AL ONDERWEG, JONGENS! NU HOOP IK ALLEEN MAAR DAT ER NIETS VERKEERD GAAT, ALS WE EENMAAL MET ONZE MAGNETISCHE INSTRUMENTEN ONDER HET IJS ZITTEN! JE WEET NOOIT, HÈ?
JA... ONS ZESDE ZINTUIG, ONS WOUDLOPERSINSTINCT ZOU AAN DE POOL WEL 'NS NIET KUNNEN WERKEN!
WE HEBBEN NOG EEN UUR VOOR WIJ AAN 'T WERK MOETEN... DAT IS TIJD GENOEG OM DE HELE BOEL NOG 'NS GRONDIG NA TE KIJKEN!
EIGENDOM VAN DE JONGE WOUDLOPERS
GOEIE GRUTJES! EEN KIST VOL, OOM DONALD!! DAAROM WAS HIJ HAAST NIET TE TILLEN!
ER ZAT NIET VEEL ANDERS VOOR ME OP, JONGENS! IK KON TOCH NIET IN M'N EENTJE TIEN ZAKKEN AARDAPPELS GAAN SCHILLEN?!
TIEN ZAKKEN?
IK HEB HIER EEN KLEINE VERRASSING VOOR JE, KNAAP! ALS DE EERSTE VERSTEKELING IN EEN DUIKBOOT DIE ONDER DE POOL DOOR GAAT, MAG JE VOOR ONS VIJFTIG ZAKKEN AARDAPPELS SCHILLEN!
VIJFTIG ZAKKEN!! LAAT ME ER UIT! IK WIL NIET MEE ONDER DE POOL DOOR!

IK GA TERUG NAAR DUCKSTAD, AL MOET IK HET HELE EIND ZWEMMEN! IK SPRING OVERBOORD!

Z-ZEG, HOE MOET JE HIER EIGENLIJK OVERBOORD SPRINGEN? IS ER NIET EEN NOODUITGANG OF ZO?
JE KUNT NIET OVERBOORD SPRINGEN, KNAAP. WÉL KUN JE AARDAPPELS SCHILLEN...

HET IS NIET ZO ERG DAT JULLIE INSTRUMENTEN NU IN DUCKSTAD ACHTERGEBLEVEN ZIJN. WE HEBBEN NOG WEL WAT RESERVE-ONDERDELEN AAN BOORD!
NOU, DANK U WEL! WE ZULLEN ONS BEST DOEN. GOEDE MATROZEN TE ZIJN!

EN EEN PAAR DAGEN DAARNA, ONDER HET IJS VAN DE POOL...
DE METERTJES WIJZEN AAN DAT WE OP 'T OGENBLIK OPEN WATER BOVEN ONS HEBBEN!
FRACHTIG! DAN GAAN WE OMHOOG, OM TE ZIEN HOE HET ER DAAR UITZIET.

KWIK, KWEK EN KWAK DUCK, WILLEN JULLIE JE KLAARMAKEN OM VAN BOORD TE GAAN? WE MOETEN EEN PAAR BROKKEN IJS MEE TERUG NEMEN!
TOT UW ORDERS, KAPTEIN!

SJONGE, DIT IS NOG 'NS EEN EER VOOR ONS, HÉ? DIE IJSBROKKEN ZULLEN WEL ONDERZOCHT MOETEN WORDEN, DACHTEN JULLIE NIET?

ZEG, HÉ! WAAROM MAG IK NIET OOK MEE NAAR BUITEN? DACHT JE SOMS DAT IK HET LEUK VOND, DE HELE DAG BINNEN TE ZITTEN EN AARDAPPELS TE MOETEN SCHILLEN?

KALM EEN BEETJE, ASJEBLIEFT! JE MAG OOK NAAR BUITEN... EN ALS JE NOG ÉÉN KEER ZO'N GROTE MOND OPZET, KONDEN WE JE NOG WEL 'NS BUITEN LATEN OOK! WE BEGINNEN GENOEG VAN JE TE KRIJGEN, DUCK!

JIPPIE! EINDELIJK BEN IK WEER 'NS VRIJ! EINDELIJK WEG UIT DIE GEVANGENIS!
KIJK MAAR UIT DAT JE NIET IN HET WATER VALT, DUCK!

LIEVE HELP, OOM DONALD! WAAR GAAT U NAAR TOE?!
EEN DOMME VRAAG, HOOR!

IK BEN OP WEG NAAR GROENLAND, JONGENS! IK HOORDE EEN PAAR BEMANNINGSLEDEN ZEGGEN DAT HET HIER MAAR VIJF UUR VANDAAN IS PAL NAAR HET ZUIDEN!
NEE OOM DONALD! KOM TERUG!

HET IS WEL VIJF UUR HIER VANDAAN, MAAR MET DE BOOT!
ALS U ER LOPEND NAAR TOE WILT GAAN, KOST U DAT ZEKER TIEN DAGEN! EN U HEBT HELEMAAL NIETS BIJ U, GEEN TENT, GEEN ETEN, NIETS!

ALS IK ALLEEN MAAR AAN AL DIE ZAKKEN MET AARDAPPELS DENK, KAN IK WEL HONDERD DAGEN LOPEN ZONDER ETEN EN TENT!

HM, ER IS IETS AAN DE HAND DAARGINDS, STUUR! ALS IK ME NIET VERGIS, SCHIJNT ONZE VERSTEKELING ER VANDOOR TE WILLEN GAAN!
GOEIE GRUTJES, KAPTEIN, MOET U HIER 'NS KIJKEN... HET IJS!
KRAK! KRAK!

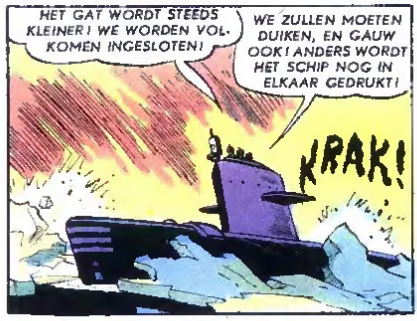
HET GAT WORDT STEEDS KLEINER! WE WORDEN VOLKOMEN INGESLOTEN!
WE ZULLEN MOETEN DUIKEN, EN GAUW OOK! ANDERS WORDT HET SCHIP NOG IN ELKAAR GEDRUKT!
KRAK!

HÉ, DUCKS!! JULLIE HEBBEN NOG EEN MINUUT DE TIJD OM TERUG AAN BOORD TE KOMEN! NU KUNNEN WE NOG DUIKEN EN STRAKS MISSCHIEN NIET MEER!

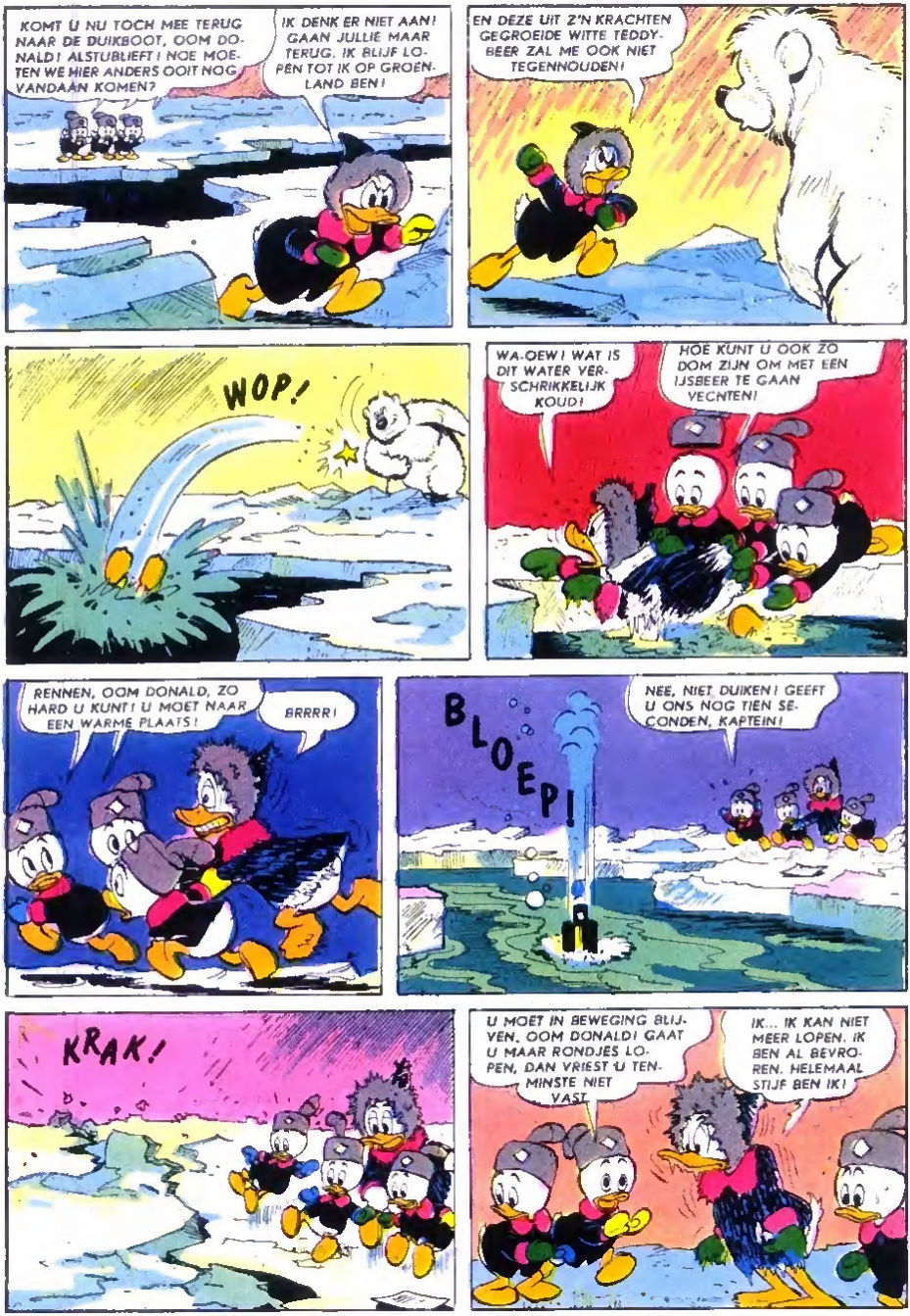
KOMT U NU TOCH MEE TERUG NAAR DE DUIKBOOT, OOM DONALD! ALSTUBLIEFT! NOE MOETEN WE HIER ANDERS OOIT NOG VANDAAN KOMEN?
IK DENK ER NIET AAN! GAAN JULLIE MAAR TERUG. IK BLIJF LOPEN TOT IK OP GROENLAND BEN!
EN DEZE UIT Z'N KRACHTEN GEGROEIDE WITTE TEDDYBEER ZAL ME OOK NIET TEGENHOUDEN!
WOP!
WA-OEW! WAT IS DIT WATER VERSCHRIKKELIJK KOUD!
HOE KUNT U OOK ZO DOM ZIJN OM MET EEN IJSBEER TE GAAN VECHTEN!
RENNEN, OOM DONALD, ZO HARD U KUNT! U MOET NAAR EEN WARME PLAATS!
BRRRR!
BLOEP!
NEE, NIET DUIKEN! GEEFT U ONS NOG TIEN SECONDEN, KAPTEIN!
KRAK!
U MOET IN BEWEGING BLIJVEN, OOM DONALD! GAAT U MAAR RONDJES LOPEN, DAN VRIEST U TENMINSTE NIET VAST.
IK... IK KAN NIET MEER LOPEN. IK BEN AL BEVROREN, HELEMAAL STIJF BEN IK!

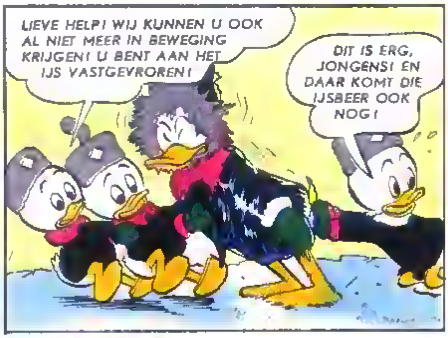
LIEVE HELP! WIJ KUNNEN U OOK AL NIET MEER IN BEWEGING KRIJGEN! U BENT AAN HET IJS VASTGEVROREN!
DIT IS ERG, JONGENS! EN DAAR KOMT DIE IJSBEER OOK NOG!

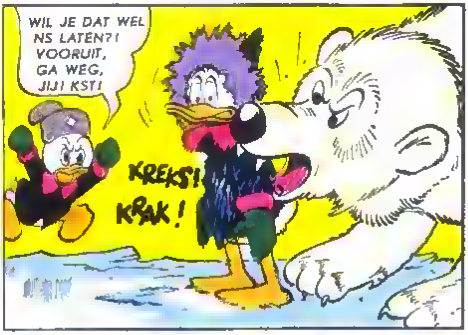
WIL JE DAT WEL NS LATEN?! VOORUIT, GA WEG, JIJ! KST!
KREKS!
KRAK!

WA-A-AOEW!! OE-WOEWOEWOEW! WA-A-OEWWW!
OOM DONALD IS BEDEKT MET ZO'N ENORM HARDE IJSLAAG, DAT DIE IJSBEER ER EEN STEL TANDEN OP GEBROKEN HEEFT!

MOET JE ZIEN, JONGENS! HIER LIGGEN DE GEREEDSCHAPPEN, WAARMEE WE BROKKEN IJS ZOUDEN LOSHAKKEN!
MOOI ZO! DAAR ZULLEN WE OOM DONALD WEL MEE LOS KUNNEN KRIJGEN!

HÉ, EEN BRIEFJE VAN DE KAPTEIN! ER STAAT OP: "WIJ GAAN PAL NAAR HET NOORDEN, TOT WE WEER EEN STUK OPEN WATER GEVONDEN HEBBEN, WAAR WE BOVEN KUNNEN KOMEN. KOM ONS METEEN ACHTERNA!"

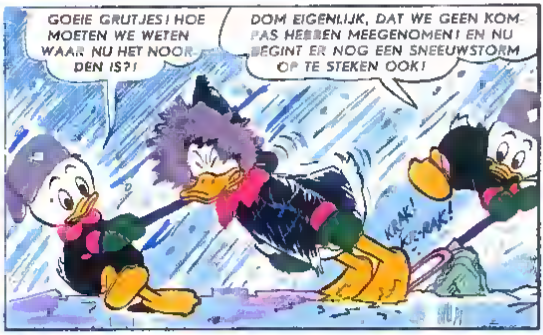
GOEIE GRUTJES! HOE MOETEN WE WETEN WAAR NU HET NOORDEN IS?!
DOM EIGENLIJK, DAT WE GEEN KOMPAS HEBBEN MEEGENOMEN! EN NU BEGINT ER NOG EEN SNEEUWSTORM OP TE STEKEN OOK!
KRAK!
KRAK!

WE ZULLEN ER MET ONS ZESDE ZINTUIG ACHTER MOETEN KOMEN, ONS WOUDLOPERSINSTINCT HEEFT ONS NOOIT IN DE STEEK GELATEN!

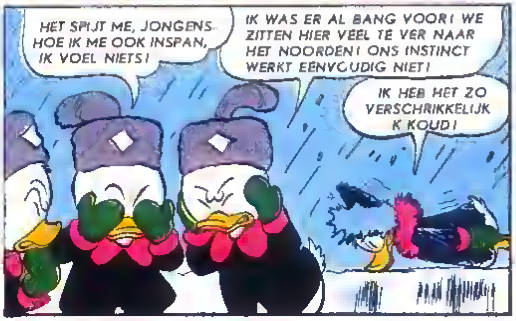
HET SPIJT ME, JONGENS. HOE IK ME OOK INSPAN, IK VOEL NIETS!
IK WAS ER AL BANG VOOR! WE ZITTEN HIER VEEL TE VER NAAR HET NOORDEN! ONS INSTINCT WERKT EENVOUDIG NIET!
IK HEB HET ZO VERSCHRIKKELIJK K KOUD!

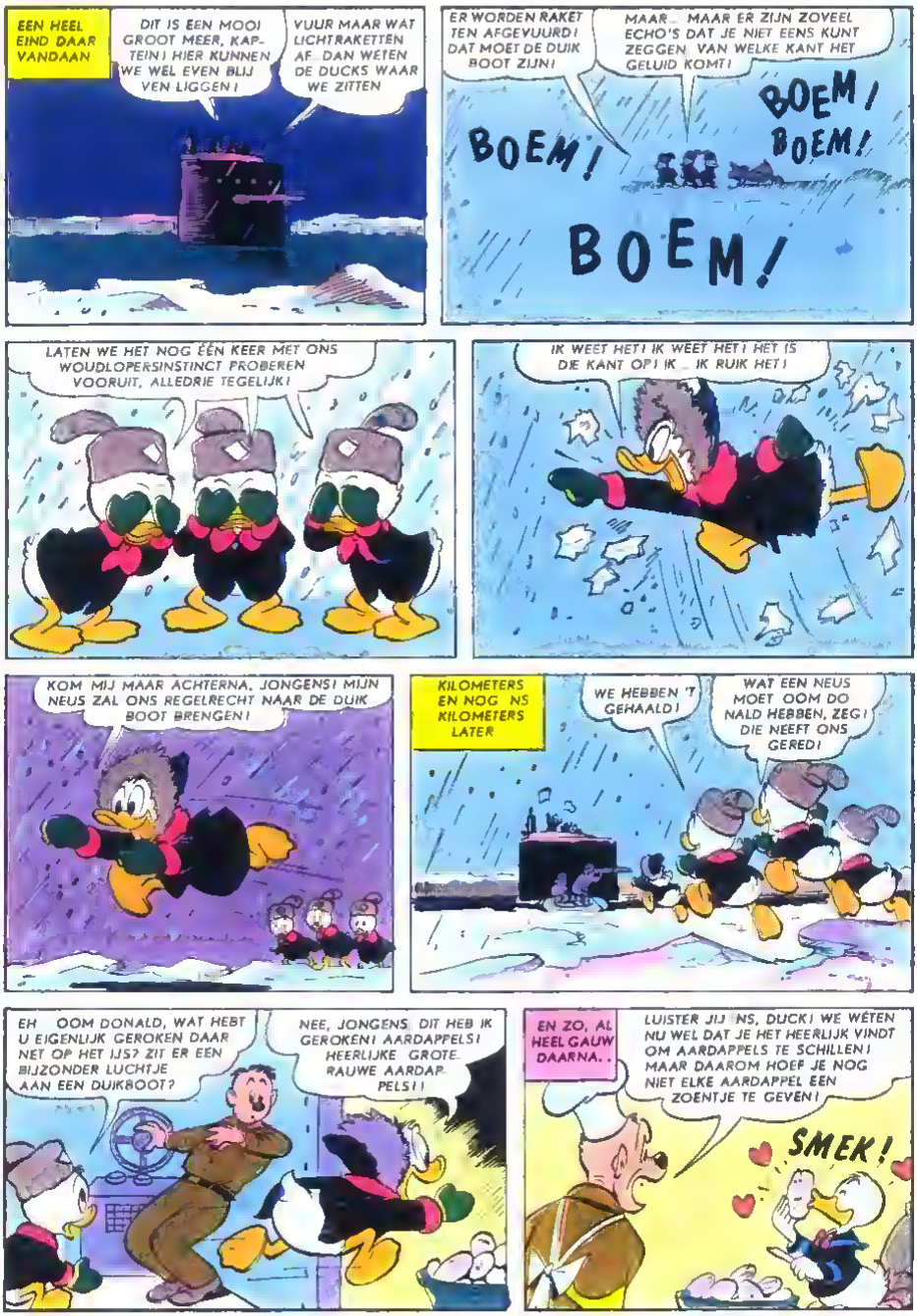
EEN HEEL EIND DAAR VANDAAN
DIT IS EEN MOOI GROOT MEER, KAPTEIN! HIER KUNNEN WE WEL EVEN BLIJVEN LIGGEN!
VUUR MAAR WAT LICHTRAKETTEN AF DAN WETEN DE DUCKS WAAR WE ZITTEN
ER WORDEN RAKETTEN AFGEVUURD! DAT MOET DE DUIKBOOT ZIJN!
MAAR... MAAR ER ZIJN ZOVEEL ECHO'S DAT JE NIET EENS KUNT ZEGGEN VAN WELKE KANT HET GELUID KOMT!
BOEM!
BOEM!
BOEM!
LATEN WE HET NOG EEN KEER MET ONS WOUDLOPERSINSTINCT PROBEREN VOORUIT, ALLEDRIE TEGELIJK!
IK WEET HET! IK WEET HET! HET IS DIE KANT OP! IK... IK RUIK HET!
KOM MIJ MAAR ACHTERNA, JONGENS! MIJN NEUS ZAL ONS REGELRECHT NAAR DE DUIKBOOT BRENGEN!
KILOMETERS EN NOG NS KILOMETERS LATER
WE HEBBEN 'T GEHAALD!
WAT EEN NEUS MOET OOM DONALD HEBBEN, ZEG! DIE NEEFT ONS GERED!
EH... OOM DONALD, WAT HEBT U EIGENLIJK GEROKEN DAAR NET OP HET IJS? ZIT ER EEN BIJZONDER LUCHTJE AAN EEN DUIKBOOT?
NEE, JONGENS DIT HEB IK GEROKEN! AARDAPPELS! HEERLIJKE GROTE RAUWE AARDAPPELS!!
EN ZO, AL HEEL GAUW DAARNA...
LUISTER JIJ NS, DUCK! WE WETEN NU WEL DAT JE HET HEERLIJK VINDT OM AARDAPPELS TE SCHILLEN! MAAR DAAROM HOEF JE NOG NIET ELKE AARDAPPEL EEN ZOENTJE TE GEVEN!
SMEK!

Dijes en Dajes van Donald Duck

IN DE KLEUTERKLAS

In de klas van juffrouw Vlinderen
Zitten reuze knappe kinderen.
Hoor, ze kunnen woordjes spellen,
En heel stil zijn 't vertellen
O, wat zijn die kinders zoet,
Stil zijn kunnen ze zó goed,
Dat is knap van zulke kleuters,
Heel erg knap van zulke peuters.
Stil zijn, dat valt heus niet mee
Voor een puk van 2 × 2!

Ja, de klas van juffrouw Vlinderen,
Die zit vol met knappe kinderen.
Bennie kan een toren bouwen,
Basje mooie bootjes vouwen,
Pim die thuis weleens wil zeuren,
Kan op school het mooiste kleuren.
Kijk eens aan, hij schetst een auto,
't Lijkt warempel wel een foto.
Auto's tekenen valt niet mee
Voor een puk van 2 × 2!

In de klas van juffrouw Vlinderen
Daar kan ook één van de kinderen
Heel mooi zingen, hoor eens even,
Ankie gaat een lied weggeven.
Zij zingt in haar kleutertaaltje
Mooier dan een nachtegaaltje.

O, wat zijn er knappe kinderen
In die klas van juffrouw Vlinderen.
Knap zijn . . . dat valt reuze mee
Voor een puk van 2 × 2!

DE SCHEVE TOREN

Een groepje Fransen op vakantie in Italië bezocht ook de scheve toren van Pisa. Ze vonden dat het de hoogste tijd werd om die scheve toren recht te zetten en daarom bevestigden ze een sterke stalen kabel boven aan het gebouw en aan de achterzijde van hun auto. Toen stapten ze in en reden met vol gas weg. De toren bleef zoals hij was, scheef. Van de achterkant van de auto werd door de kabel een groot stuk afgerukt. . .

PARAPLU-MUSEUM

In een stad in Italië kwamen kort geleden tweehonderd paraplufabrikanten uit alle delen van Europa bijeen. De vergadering werd begunstigd door „stralend" weer, dat is te zeggen: straalend weer voor de paraplufabrikanten, het regende pijpestelen. De stemming was dan ook uitstekend. Er werd besloten om ergens in Italië 'n mooi gebouw neer te zetten en daarin een paraplumuseum te vestigen. Paraplu's uit de hele wereld van vroeger en nu zullen daar een plaatsje vinden.

HEB JE DIE AL?

De autobus op deze Zwitserse postzegel zie je niet alleen, je hóórt hem ook aankomen. „De postauto", zoals hij gewoonlijk genoemd wordt, heeft namelijk een heel speciaal signaal. Het klinkt ongeveer als cis-e-a-cis, een melodietje dat is overgenomen uit de muziek van Wilhelm Tell, gecomponeerd door Rossini. Deze moderne autobussen verzorgen het passagier-, post- en vrachtvervoer tussen de dorpjes hoog in de bergen, die op geen enkele andere wijze bereikbaar zijn, en de lager gelegen plaatsen. Het zijn vaak

smalle, bochtige en onoverzichtelijke wegen, waar dikwijls moeilijkheden ontstaan, als er tegenliggers aankomen. Daarom is het speciale signaal van zo'n groot belang. Het verkeer op de bergwegen kan er dan al vantevoren rekening mee houden dat de postauto in aantocht is en op 'n wegverbreding de komst van de brede autobus afwachten, zodat passeren dan altijd mogelijk is. Borden met het posthoorntje er op, zoals je links onder op de postzegel ziet, staan langs de trajecten die de postauto rijdt, zodat je ook op die manier al gewaarschuwd bent.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

DUBBEL-DIKKERDJES

HIERVOOR is nodig: ronde of langwerpige biskwie, chocolade hagelslag, wat roomboter en wat poedersuiker. Doe een paar volle eetlepels poedersuiker in een kopje en maak er met een paar druppels water een stevig papje van, dat niet droog, maar ook niet echt vloeibaar mag zijn. Besmeer de vlakke kanten van de biskwietjes met de suikerpasta en leg er, terwijl de suiker nog vochtig is, telkens twee op elkaar. De bovenkanten van de dubbele biskwietjes besmeer je met wat roomboter, waarna je er een dik laagje chocolade hagelslag op strooit. Zet de dubbeldikkerdjes op een koele plaats en presenteer ze niet eerder, dan nadat de suiker droog en hard is geworden.

VLUCHT naar de RUIMTE

DOOR WALT DISNEY

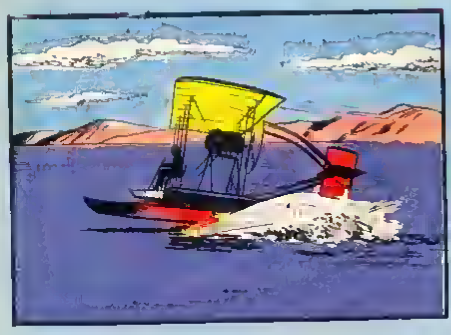

JIMMY MacGuire keek triest naar de steiger, waaraan z'n roeibootjes gemeerd lagen. Het was een slechte dag vandaag, vond hij. Goed, 't was warm, het zonnetje straalde en de golfjes van het meer kabbelden tevreden om z'n boten, maar al die dingen leverden je geen cent op! Als je botenverhuurder was geworden om gauw en gemakkelijk een boel geld te verdienen en er op zo'n prachtige dag nog geen mens was gekomen om een bootje te huren, dan was het inderdaad om te huilen. Nog geen stuiver had hij verdiend die dag!

Ja, Jimmy MacGuire had reden om geen al te best humeur te hebben. Somber sjokte hij langs de oever af en toe keek hij bedroefd over het water. Op het meer was ook al niet veel te zien. Of... Net toen hij vlak bij het hutje was, waarin hij z'n administratie bijhield, zag hij iets. Daar, aan de overkant liepen wat mensen .., er werd iets te water gelaten. . maar . . dat leek wel een vliegtuig! Jimmy had er al 'ns één in de lucht gezien, hij had er zelfs al 'ns één bakeken, die op de grond stond. Maar hij wist niet dat je met die dingen nog kon varen ook! Kijk, iemand waadde door het water naar het toestel en klom op de vleugel. De motor sloeg aan... langzaam kwam het vliegtuig op gang, steeds sneller ging het .. flarden schuim spoten er achter op. Het toestel was nu ongeveer op het midden van het meer. Het kwam recht op Jimmy af.

„Nou broer," bromde Jimmy, „je mag nu zo langzamerhand toch wel iets gaan doen.... de lucht in gaan of een bocht maken of zo, anders . . "

Misschien was de piloot wel van plan 'n bocht te maken, in ieder geval wilde hij de lucht in. Dit laatste lukte niet en toen hij dat merkte en het eerste wilde gaan doen, was het al te laat. Met een vaart van zo'n veertig, vijfenveertig kilometer per uur schoof het vliegtuig tegen de oever op. Jimmy kon ternauwernood het vege lijf redden.

Met een luid gekraak drong het toestel door de achterwand het hutje in, dat onmiddellijk ophield hutje te zijn. Van het vliegtuig kraakte ook nog het een en ander, zodat Jimmy aardig wat werk had, vóór hij de piloot onder de brokstukken vandaan had gehaald en schadevergoeding kon eisen.

Zo verliep één van de eerste pogingen om van het water af de lucht in te komen. . .

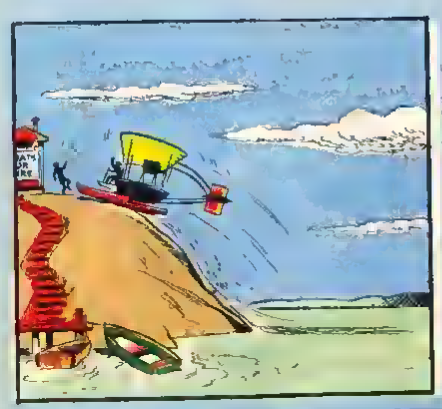

DE grote Blériot had in 1905 al een watervliegtuig gebouwd, dat meteen zonk toen hij het op de Seine te water liet.

Met een verbeterde uitvoering, waarmee hij van 't Meer van Enghien probeerde op te stijgen, kwam hij inderdaad de lucht in, maar het vliegtuig smakte terug op het water en dook onder.

'n Journalist vroeg zich in die tijd af waarom Blériot zich niet ging toeleggen op onderwatervliegtuigen; daar had hij tenminste succes mee! Enkele jaren daarna bouwde Glenn

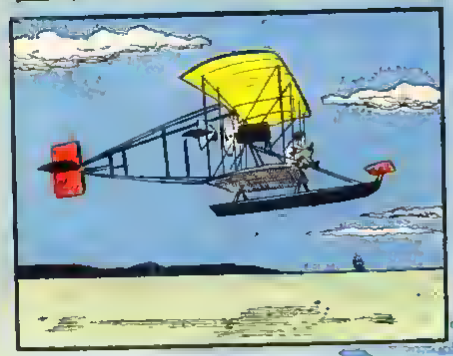

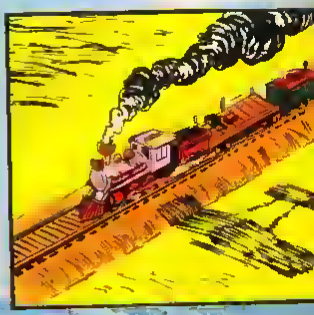

wel een paar kilometer langte! Daarom startten de recordjagers bij voorkeur van een meer. En daarom bleef heel lang het snelheidsrecord op naam staan van watervliegtuigpilotan!

LATEN we nu maar weer 'ns terugkeren naar het vasteland, want ook dáár wetd iets gepresteerd

Curtiss een krachtiger motor dan tot dan toe gebruikelijk was voor een watervliegtuig Toen kwam hat toestel de lucht in en het bléét er ook in Je zult je misschien afvragen, waarom ze zo graag vanaf hat water wilden opstijgen Er waren toen op het land ai vliegveldjes en — vrij gebrekkige — startbanen Waarom een nat pak riskeren, als hat niet eens nodig was?
Toch lag het nogal voor de hand. Een mens is nu eenmaal niet gauw tevreden Hij kon vliegen. Prachtig. Maar nu wilde hij ook hard vliegen. En nog harder Daar was een steeds zwaardere motor voor nodig Om met een zwaardere motor de lucht in te komen, moest het vliegtuig een groter draagvermogen hebben, grotere vleugels, het moest dus zelf ook groter worden Maar voor een groot, zwaar vliegtuig heb ja een langere startbaan nodig dan voor een klein, licht vliegtuigje, dat is wel duidelijk
Grote startbanen hadden ze in die tijd niet Vaak

hadden ze niet eens „echte' startbanen Ze zochten eenvoudig een stuk grond op, dat niet al te hobbelig was en hoopten dan maar dat het vliegtuig in de lucht zou zitten voor het op de grond uit elkaar gerammeld was! Je begrijpt wel dat het niet gemakkelijk is een stuk grond te vinden, dat over een hele lengte tamelijk glad is. Een strand is, wat dat betreft, natuurlijk ideaal, maar daar zit ja weer met de windrichting Die staat meestal loodrecht op hat strand en dat betekent, dat je bij het opstijgen de wind pal opzij hebt En daar konden de toestelletjes van toen echt niet tegen
Voor ze een paar meter gehobbeld hadden, lagen ze al op hun kant Nu heeft water — als hat een windstille dag is tenminste — een prachtig glad oppervlak, en niet over een paar meter, nee, als je een groot meer uitzoekt, heb je een magnifieke, natuurlijka startbaan van

In Amerika was een prijs uitgeloofd van 50 000 dollar (ja, je leest hat goed: vijftigduizend!) voor de piloot die met een vliegtuig de Verenigde Staten van oost naar west zou oversteken. binnen dertig dagen!
Eén van de vele liefhebbers voor deze enorme som geids was Colbraith P Rodgers, die met z'n tweemotorig vliegtuigje van Long Island, een schiereiland tan oosten van New York, opsteeg Als een trouwe schaduw volgde hem een speciale trein, bestaande uit een locomotief, 'n kolenwagen en enkele wagons vol reserve-onderdelen voor het vliegtuig
Ven een vlucht kun ja eiganlijk niet spreken Rodgers berekte de westkust in negenenzestig sprongetjes. Vijftien keer kwam hij aan de grond op een manier die beslist niet in z'n bedoeling gelegen heeft! Over rivieren en bergen, met talloze tegenslagen kampend, maar met een ontembare moed en de vaste wil om te winnen, blunderde hij voort, windmoiens verpletterend, kosten opjagend en steeds maar weer puttend uit de voorraad reserve-onderdelen, die de trein met zich mee voerde
Negenveertig dagen deed hij er over Toen hij in Pasadena landde, was ven het vliegtuig, waarmee hij de vlucht was begonnen, alleen nog maar de helft van het landingsgestel en een stuk staart over. . .

Het vliegtuig bleef in het middelpunt van de belangstelling Daar zorgden de roekeloze waaghalzen wel voor, die onder bruggen doorvlogen, stunts uithaalden en — soms — meer van hun toestei vroegen dan het kon presteren
Het vliegtuig werd in die tijd beschouwd als een stuk speelgoed, gevaarlijk speetgoed, zonder enig praktisch nut.

EN zo werd het 1914. De oorlog brak uit, de eerste wereldoorlog, die als een alles verschroeiende vlam over Europa raasde. Werd tot dan toa op het vaste land of op zee gestreden, nu zou er ook in de lucht gevochten worden. . .

Daarover zullen we jullie in „Donald Duck" van de volgende week echter meer bijzonderheden vertellen.
Tot zolang dus geduld.

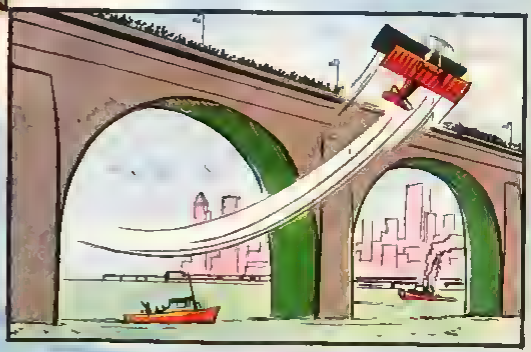

PIPO en de GELUKSVOGEL

door Wim Meuldijk

Pipo en Felicio doen aan alle sportwedstrijden mee. Ze kunnen dat doen, omdat ze in het bezit zijn van een gelukbrengende vogel, die Pipo heeft gekregen van de oude goochelaar Mirlardo. De neef van die goochelaar is echter met Simon O Zemel op pad, om Pipo die Gelukvogel af te nemen. De Vleermuis — zo heet die slechte man — probeert allerlei trucjes om Pipo en Felicio een wedstrijd te laten verliezen, want dat is de enige manier om de Gelukvogel te veroveren. Pipo en Felicio zijn ook uitgekomen voor het Nederlands Elftal, dat een wedstrijd speelt tegen de voetballers van Balkania. Maar Felicio kent de spelregels nog niet goed en dat geeft narigheid.

EEN FRAAI DOELPUNT

„JE moet je tegenstanders niet in dat doel gooien, Felicio," zegt Pipo „daar is de bal voor, anders telt het niet!" Felicio krijgt nog 'n waarschuwing van de scheidsrechter en dan wordt het spel hervat. Het elftal van Balkania gaat onmiddellijk in de aanval en volgt een fraaie voorzet van links en de midvoor van de tegenstanders schiet keihard langs onze keeper! Het is één-nul voor Balkania! Op de tribunes wordt geklapt, niet gejuicht, behalve door één man en dat is Simon O Zemel! En als je nu slim bent, begrijp je meteen, wat er aan de hand is! De twee boeven hebben de strijd niet opgegeven, ze willen Pipo verslaan en daarom is de midvoor van Balkania niemand anders dan de Vleermuis! Hoe hij het voor elkaar heeft gekregen is niet helemaal duidelijk, maar hij zal zich wel met een leugentje in het elftal van Balkania hebben gedrongen. Terwijl Felicio met 'n tegenstander om de bal aan het worstelen is, staat de Vleermuis Pipo midden in zijn gezicht uit te lachen en Pipo is zo verbaasd, dat hij niets kan zeggen! De Vleermuis zou geen goochelaar zijn, als hij niet een list had bedacht. Aan de punten van zijn voetbalschoenen heeft hij een soort kleefpasta gesmeerd, waardoor de bal langer en gemakkelijker aan zijn schoenen blijft hangen dan bij gewone voetbalschoenen! Het is niet eerlijk, maar daar trekt de Vleermuis zich niets van aan. Direct na de aftrap krijgt hij de bal weer voor zijn voeten, hij passeert drie Nederlandse spelers en lost een hard schot, dat de doelverdediger maar ternauwernood uit de hoek kan stompen. Balkania blijft in de aanval, het begint er voor Nederland slecht uit te zien, vooral als één van hun achterspelers de bal met de hand raakt en Balkania uit een strafschop het tweede doelpunt maakt! 2—0. Simon O Zemel zit weer te schreeuwen van plezier, zo hard zelfs, dat het Mammaloe bindert: „U hoeft niet zo'n kabaal te maken, meneertje!" roept ze. „Mijn man Pipo is aan het verliezen.

Hij neemt de bal op zijn schaca en trapt hem over zijn hoofd weg

zlet U, dat is geen reden voor vreugde!" Simon O. Zemel steekt zijn tong uit. „Lekker!" zegt hij. „Uw man Pipo is een hinderlijke zeurpiet! Uw elftal zal verliezen, reken maar! Haha, wat ben ik toch sluw, slim en geslepen, aal-aal, wat een heerlijke dag!"
Het spel gaat door. Pipo begint te begrijpen, dat er beter aangepakt moet worden. Hij speelt de bal vrij en geeft een voorzet naar de rechtervleugel! Felicio schiet toe als een brullende bizon, hij trapt zo hard, dat de vonken uit zijn schoen spatten, de bal fluit naar het vijandelijke doel

De Vleermuis staat Pipo midden in zijn gezicht uit te lachen en Pipo is te verbaasd om iets te zeggen.

en knalt tegen de lat! „Zo gaat het nog niet goed," mompelt Pipo. „Het komt door de geluksvogel! Felicio heeft geen geluk met zijn schoten zolang ik de Geluksvogel bij me heb! Laat ik het daarom zelf maar eens proberen! Er zijn wat schermutselingen op het middenveld, Pipo loopt er naartoe en wipt de bal van de voeten van de Vleermuis, die nijdig opkijkt. Maar hij heeft gelijk het nakijken, want Pipo gaat er pijlsnel met de bal vandoor, hij passeert drie tegenstanders, wipt de bal over een vierde tegenstander, rent om die man heen en nog voór de bal de grond raakt, heeft Pipo hem al met zijn flapschoen opgevangen en in één loeiende beweging doorgezonden naar het doel. De doelverdediger spartelt als een vis op het droge, maar voor hij naar adem kan happen of „Wacht even!" kan roepen ligt de bal al achter hem in het net! 2—1! De mensen op de tribune beginnen te dansen van vreugde, het eerste tegenpuntje is gemaakt, dat geeft de burger moed! Pipo wordt omhelsd door zijn medespelers, op een kluitje rennen ze terug naar de middenlijn voor de nieuwe aftrap, ze hebben weer zin in het spel!
„Hup Holland," roepen de toeschouwers en de aanvallen rollen op het doel van Balkania af, de tegenstanders moeten zich terugtrekken en proberen steeds de bal zo ver mogelijk van hun doel weg te trappen. Uit één van die trappen krijgt Felicio de bal. Er lopen twee tegenstanders op hem toe, om hem de bal af te pakken, maar het lukt hun niet! Felicio schopt de bal naar de linksbinnen en die trapt op zijn beurt langs de spil van de tegenpartij naar Pipo. Onze clown stond net de Geluksvogel te voeren, daarom moet hij zich omdraaien om de bal op zijn voet te krijgen en nu staat hij met zijn rug naar het doel. Twee achterspelers rennen op hem af. Pipo ziet maar één uitweg. Hij neemt de bal op zijn schoen en trapt hem over zijn eigen hoofd. En weer brengt de Geluksvogel geluk! Want het schot was lukraak afgevuurd, maar de keeper van de tegenpartij heeft het niet verwacht. Hij springt naar de linkerhoek, terwijl de bal hard en zuiver in de rechterhoek van het doel belandt!! Iedereen begint te dansen van plezier en meteen fluit de scheidsrechter tweemaal, wat betekent, dat er nu een kwartier rust zal zijn voor een kopje thee met een koekje. De spelers gaan naar hun kleedkamer. Mammaloe rolt haar breiwerkje op en gaat ook naar de kleedkamer. Ook Simon O. Zemel staat op en loopt de tribune af. Hij wringt zich langs een paar agenten en komt in de kleedkamer van het elftal van Balkania. De Vleermuis staat al op hem te wachten. „Kom hier, jij Zemel!" sist hij. „We moeten maatregelen nemen, anders verliezen we weer! Straks begint de tweede helft, als die clown en de zigeuner weer meespelen met hun Geluksvogel, is er voor ons niets meer te redden. Het lijkt misschien een wanhoopsdaad, maar er zit niets anders op, we moeten de Geluksvogel stelen!"
„Goede vriend, ik geloof, dat je thans een beetje suf wordt! De Geluksvogel stelen? Je weet toch, dat die vogel gelijk weer terugvliegt naar zijn eigenaar, naar Pipo de Clown?! Dat heb je me zelf verteld!" — „Dat weet ik!" fluistert de Vleermuis. „Maar je moet hem proberen vast te houden tot het einde van de wedstrijd. Als ik in die tussentijd een paar doelpunten kan maken, wordt Pipo toch verslagen en dan zal de Geluksvogel niet eens meer naar die clown terug willen! Ik weet, dat het zwaar werk is, maar het moet gebeuren, het MOET!"
„Je vraagt veel, meneertje de Vleermuis! Een gevaarlijke opdracht geef je me daar! Maar goed. Simon O. Zemel is niet voor niets de slimste spion van 't hele aardbolletje."
Mammaloe staat in de kleedkamer ondertussen Pipo een broodje te voeren. „Goed eten, Pipo," zegt ze. „Je loopt zo hard, daar krijgt een mens honger van. Zul je goed op Felicio passen, hij valt telkens bijna over die andere mannen!" — „Ja, Mammaloe," zegt Pipo, „het komt best in orde,

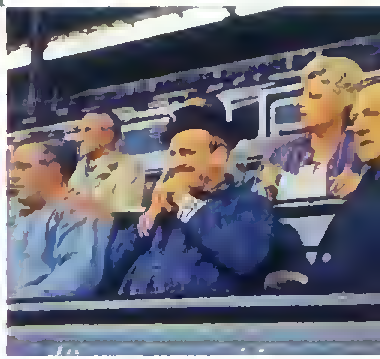

„Lekker!" zegt Simon O. Zemel. „Uw man is een heel hinderlijke zeurpiet!"

hoor! We maken nog een paar puntjes en dan gaan we terug naar onze woonwagen, we hebben dan wel genoeg voor de sport gedaan, hè?" Een ogenblik later is de pauze voorbij, de spelers gaan de kleedkamer uit naar het veld voor de tweede helft. „Goed uitkijken, Felicio," zegt Pipo, „en op tijd de bal afgeven, niet pingelen! Zeg, jij hebt de Geluksvogel toch, hè?" — „Nee meneer Popi," roept Felicio, „de vogel van het Geluk, die heb jij toch steeds bij je gehad! Hè? Heb je hem niet in al je handen! Oh, jah, meneer Popi, dan zijn wij hem kwijt, oh, de Geluksvogel is weg!!"

Volgende week
De LAATSTE MINUTEN!

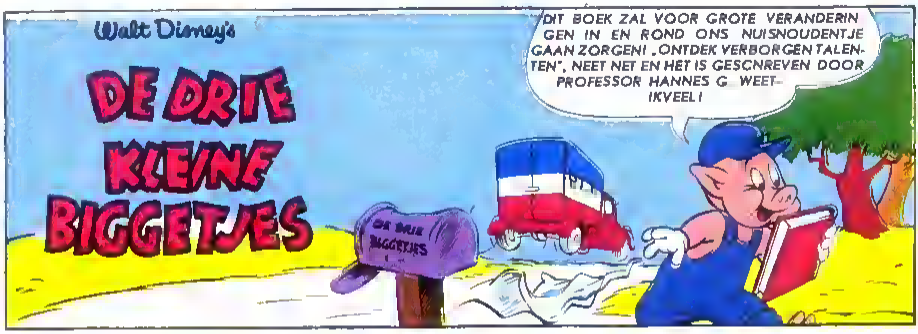
Walt Disney's
DE DRIE KLEINE BIGGETJES
DE DRIE BIGGETJES
DIT BOEK ZAL VOOR GROTE VERANDERIN GEN IN EN ROND ONS NUISNOUDENTJE GAAN ZORGEN! „ONTDEK VERBORGEN TALEN-TEN", NEET NET EN HET IS GESCHREVEN DOOR PROFESSOR HANNES G. WEET-IKVEEL!

ER STAAT IN DAT IEDEREEN, NOE LUI EN NOE ONNANDIG HIJ OOK IS, ALTIJD WEL IETS NEEFT, WAARIN HIJ KAN UITBLINKEN EN WAT DAT IETS IS, KOM JE TE WETEN, DOOR HEM TE DWINGEN ZELFSTANDIG AAN HET WERK TE GAAN

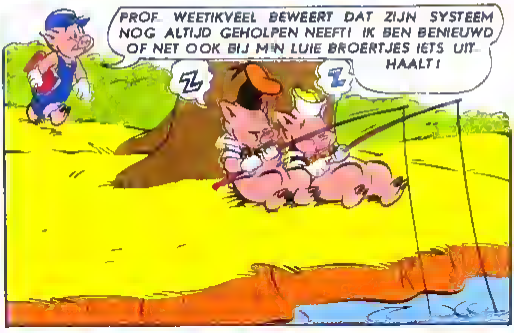
PROF. WEETIKVEEL BEWEERT DAT ZIJN SYSTEEM NOG ALTIJD GEHOLPEN NEEFT! IK BEN BENIEUWD OF HET OOK BIJ MIJN LUIE BROERTJES IETS UIT HAALT!
ZZ
Z

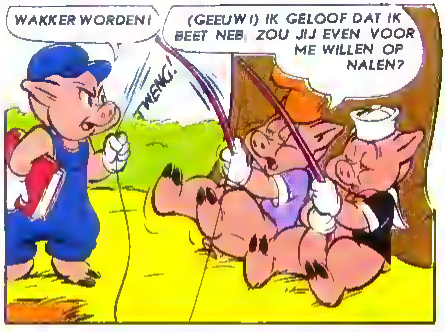
WAKKER WORDEN!
(GEEUW!) IK GELOOF DAT IK BEET HEB. ZOU JIJ EVEN VOOR ME WILLEN OP NALEN?
TWENG!

ER WORDT NIET MEER OP-GEHAALD! EN NIET MEER GEVIST OOK! AAN HET WERK JULLIE!
AAN 'T WERK? JE WEET DAT WE DAAR NELEMAAL NIET GOED IN ZIJN!
JA, WE KUNNEN EIGENLIJK NIETS!
TWENG!

DAN ZULLEN JULLIE ER GOED IN MOETEN WOR-DEN, JONGENS, WANT TOT MORGENMIDDAG ZULLEN JULLIE ALLES ZELF MOETEN DOEN. IK BEN ER DAN NAMELIJK NIET OM ALLE VERVELENDE KARWEITJES VOOR JULLIE OP TE KNAPPEN!
W-WAT?! GA JE DAN WEG, KNOR?

JA! IK HEB EEN NEEL BELANGRIJKE ZAAK TE REGELEN. JULLIE ZULLEN ZELF NET NOUT MOETEN NAKKEN, ZELF DE GROENTEN EN AARDAPPELS MOETEN NALEN EN ZELF JULLIE ETEN MOETEN KOKEN!
MOETEN WE OOK ZELF DE BOR-DEN AFWASSEN?

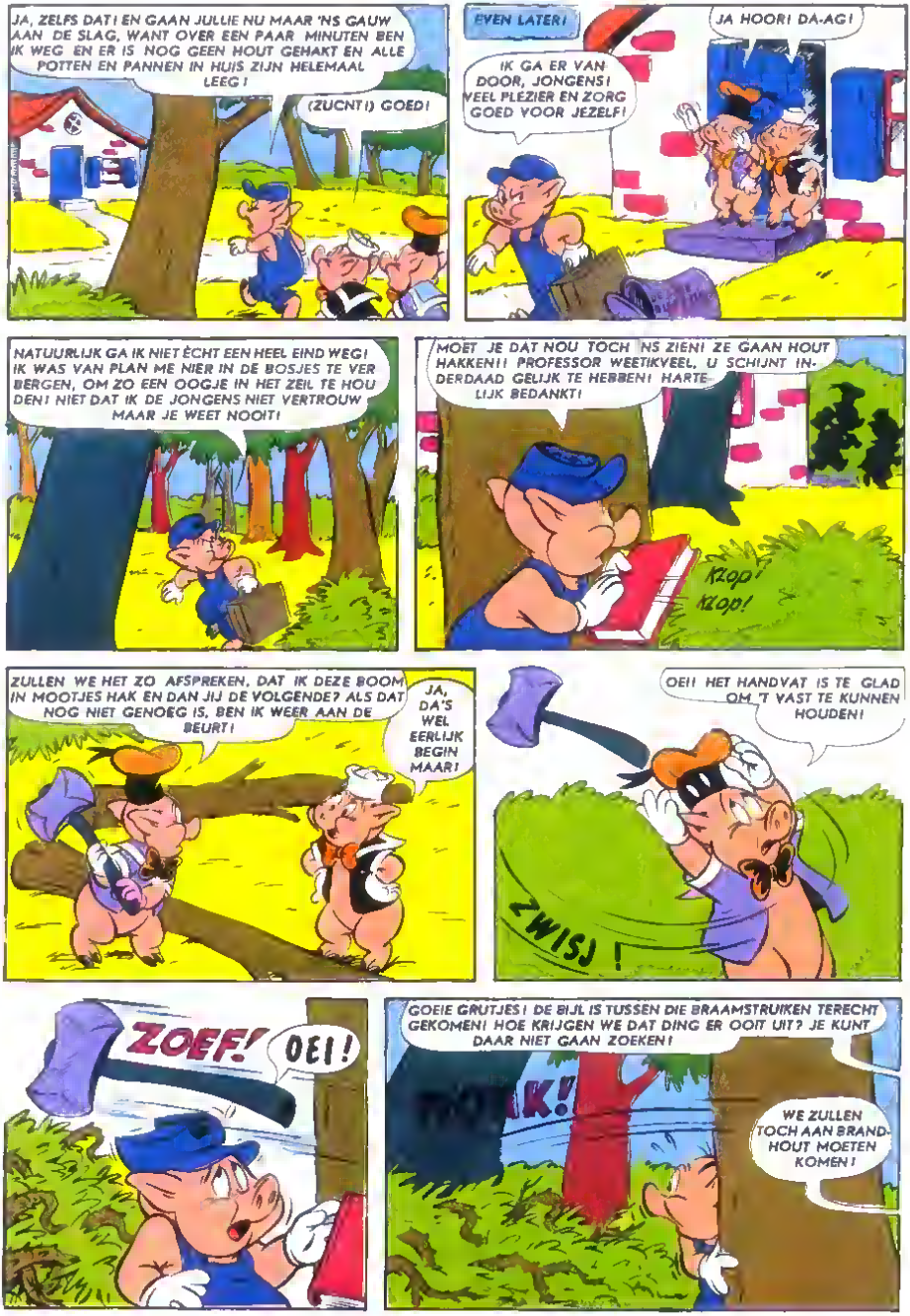
JA, ZELFS DAT! EN GAAN JULLIE NU MAAR 'NS GAUW AAN DE SLAG, WANT OVER EEN PAAR MINUTEN BEN IK WEG EN ER IS NOG GEEN HOUT GEHAKT EN ALLE POTTEN EN PANNEN IN HUIS ZIJN HELEMAAL LEEG!
(ZUCHT!) GOED!
EVEN LATER!
JA HOOR! DA-AG!
IK GA ER VAN DOOR, JONGENS! VEEL PLEZIER EN ZORG GOED VOOR JEZELF!
NATUURLIJK GA IK NIET ÉCHT EEN HEEL EIND WEG! IK WAS VAN PLAN ME NIER IN DE BOSJES TE VER BERGEN, OM ZO EEN OOGJE IN HET ZEIL TE HOU DEN! NIET DAT IK DE JONGENS NIET VERTROUW MAAR JE WEET NOOIT!
MOET JE DAT NOU TOCH 'NS ZIEN! ZE GAAN HOUT HAKKEN!! PROFESSOR WEETIKVEEL, U SCHIJNT IN-DERDAAD GELIJK TE HEBBEN! HARTE-LIJK BEDANKT!
KLOP! KLOP!
ZULLEN WE HET ZO AFSPREKEN, DAT IK DEZE BOOM IN MOOTJES HAK EN DAN JIJ DE VOLGENDE? ALS DAT NOG NIET GENOEG IS, BEN IK WEER AAN DE BEURT!
JA, DA'S WEL EERLIJK BEGIN MAAR!
OEI! HET HANDVAT IS TE GLAD OM 'T VAST TE KUNNEN HOUDEN!
ZWISJ!
ZOEF!
OEI!
GOEIE GRUTJES! DE BIJL IS TUSSEN DIE BRAAMSTRUIKEN TERECHT GEKOMEN! HOE KRIJGEN WE DAT DING ER OOIT UIT? JE KUNT DAAR NIET GAAN ZOEKEN!
WE ZULLEN TOCH AAN BRAND-HOUT MOETEN KOMEN!

ZEG, IK KRIJG OPEENS EEN PRACHT VAN EEN IDEE! LATEN WE METEEN NAAR HET HUIS VAN MENEER BEER GAAN, DAN KUNNEN WE...

SJONGEJONGE! ZE GAAN BIJ MENEER BEER EEN BIJL LENEN! MISSCHIEN ZIJN ZE DAN TOCH NIET ZO VERSCHRIKKELIJK LUI ALS IK ALTIJD HEB GEDACHT!

EEN PAAR MINUTEN DAARNA!
DAT IS NET TOPPUNT! ZE ZIJN GEEN BIJL GAAN LENEN BIJ MENEER BEER, MAAR . MAAR BRANDHOUT!

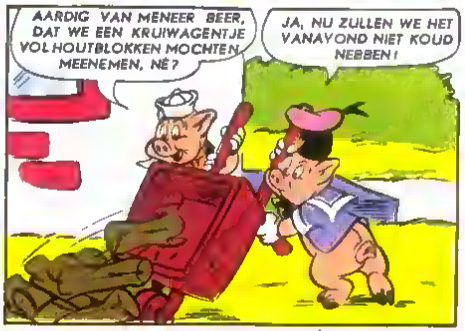
AARDIG VAN MENEER BEER, DAT WE EEN KRUIWAGENTJE VOL HOUTBLOKKEN MOCHTEN MEENEMEN, NÉ?
JA, NU ZULLEN WE HET VANAVOND NIET KOUD HEBBEN!

HET FIJNE IS, DAT MENEER BEER NIET METEEN MORGEN HET HOUT WEER TERUG MOET HEBBEN! NU HOEFT KNOR OOK NIET ONMIDDELLIJK AAN DE SLAG ALS HIJ TERUGKOMT!
!

ZE ZIJN DUS WEL HEEL GEMAKKELIJK AAN BRANDHOUT GEKOMEN NU BEN IK WEL BENIEUWD, NOE DIE TWEE SLIMMERDS AAN ETEN DENKEN TE KOMEN!
KOM MEE! GAUW EVENTJES AFWASSEN EN DAN WEG!

WEG? MAAR WAAR ZOUDEN ZE NAAR TOE MOETEN? HET IS BOVENDIEN BIJNA ETENSTIJD EN IK HEB NOG NOOIT MEEGEMAAKT DAT ZE EEN MAALTIJD HEBBEN OVERGESLAGEN!

ZE ZULLEN NET TOCH WEL UIT HUN HOOFD LATEN OM IN EEN RESTAURANT TE GAAN ETEN?! DAT KOST ALLEMAAL VEEL TE VEEL!

MAAR EEN PAAR MINUTEN DAARNA...
GOEIE GRUTJES! ZE GAAN WEER NAAR HET HUISJE VAN MENEER BEER! ZE ZULLEN TOCH NIET...
HET WAS HEEL ERG AARDIG VAN U, OM ONS OP HET MIDDAGETEN UIT TE NODIGEN, MEVROUW BEER!
O, IK HEB HET GRAAG GEDAAN, JONGENS!
EN ALS JULLIE ZIN HEBBEN, KOMEN JULLIE VANAVOND OOK MAAR BIJ ONS ETEN, EN MORGENOCHTEND OOK EN MORGENMIDDAG!
SJONGE! DAT ZOU FANTASTISCH ZIJN, MEVROUW BEER!
IK BEGRIJP NIET, HOE KNOR EEN PAAR HULPELOZE BIGGETJES ALS JULLIE ALLEEN HEEFT DURVEN LATEN! HIJ MOEST TOCH WEL WETEN DAT JULLIE ECHT NIET VOOR JEZELF KUNNEN ZORGEN! NOU JA, JE KUNT HIER ALTIJD TERECHT, HOOR!
HET LOOPT ALLEMAAL HEEL ANDERS DAN IK BEDOELDE! IK MOET TOCH 'NS KIJKEN, WAT PROFESSOR WEETIKVEEL OVER ZO'N GEVAL ALS DIT SCHRIJFT — ALS HIJ ER IETS OVER GESCHREVEN HEEFT!
ALS U NIET MEER WEET WAT U MOET BEGINNEN, DOE DAN MAAR MET ZE MEE!"
EN ZO .
HOE IS HET, JONGENS? WILLEN ZE NOGAL BIJTEN VANDAAG?
GEEN IDEE, KNOR . WE HEBBEN DE HELE TIJD ZITTEN SLAPEN!

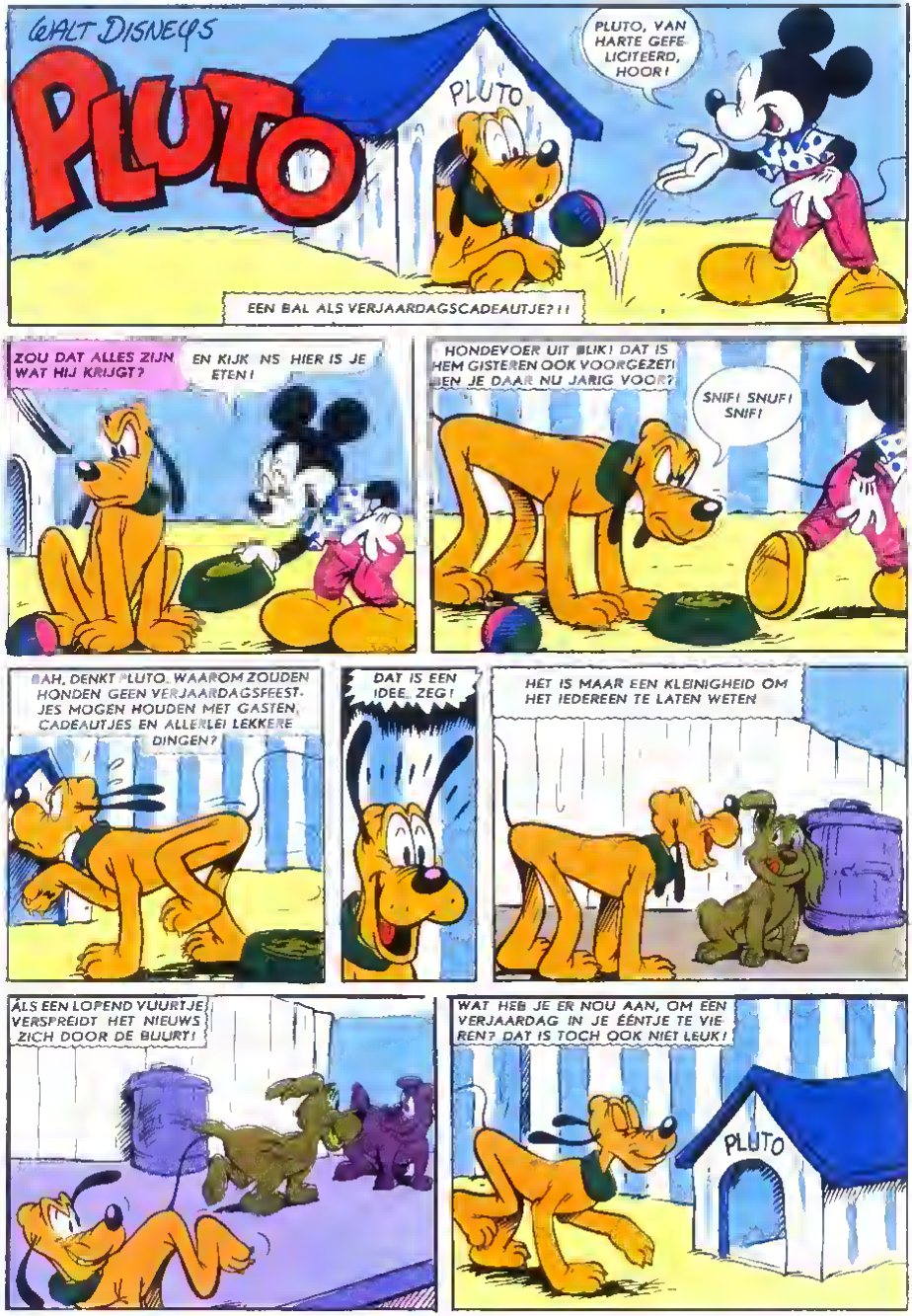
WALT DISNEY'S
PLUTO
PLUTO
PLUTO, VAN HARTE GEFELICITEERD, HOOR!
EEN BAL ALS VERJAARDAGSCADEAUTJE?!!
ZOU DAT ALLES ZIJN WAT HIJ KRIJGT?
EN KIJK NS HIER IS JE ETEN!
HONDEVOER UIT BLIK! DAT IS HEM GISTEREN OOK VOORGEZET! BEN JE DAAR NU JARIG VOOR?
SNIF! SNUF! SNIF!
BAH, DENKT PLUTO, WAAROM ZOUDEN HONDEN GEEN VERJAARDAGSFEESTJES MOGEN HOUDEN MET GASTEN, CADEAUTJES EN ALLERLEI LEKKERE DINGEN?
DAT IS EEN IDEE, ZEG!
HET IS MAAR EEN KLEINIGHEID OM HET IEDEREEN TE LATEN WETEN
ALS EEN LOPEND VUURTJE VERSPREIDT HET NIEUWS ZICH DOOR DE BUURT!
WAT HEB JE ER NOU AAN, OM EEN VERJAARDAG IN JE ÉÉNTJE TE VIEREN? DAT IS TOCH OOK NIET LEUK!
PLUTO

EVEN LATER KOMEN DE GASTEN DE TUIN AL IN, IEDER MET EEN CADEAU BIJ ZICH... EEN CADEAU, WAAR JE WAT AAN HEBT, PLUTO!
PLUTO
ZO, NU ZIJN ZE ER ALLEMAAL WEL EN KAN HET FEEST DUS BEGINNEN!
PLUTO
HM.WAT MOET JE OOK ALWEER DOEN OP N ERJAARDAGSFEESTJE
(SLIK!) HOORDE IK DAAR IEMAND IETS ZEGGEN OVER... ETEN?
PLUT
JA MAAR... WACHT 'NS EVENTJES, JONGENS! DAT GAAT ZOMAAR NIET! TOE NOU, ASJEBLIEFT!
DAN WORDT HET DUS TOCH HONDEVOER UIT BLIK, NET ZOALS ALLE ANDERE DAGEN. MAAR JE BENT JE VERJAARDAG TENMINSTE NIET IN JE EENTJE AAN 'T VIEREN, PLUTO!
SMEK!
SMAK!
ZO, DAT HEBBEN WE GEHAD! WAT ZOUDEN JULLIE DENKEN VAN EEN OF ANDER SPELLETJE?
MATJE KLOPPEN KAN EEN LEUK SPELLETJE ZIJN... ALS JE TENMINSTE DE KLOPPER SPEELT EN NIET DE MAT!

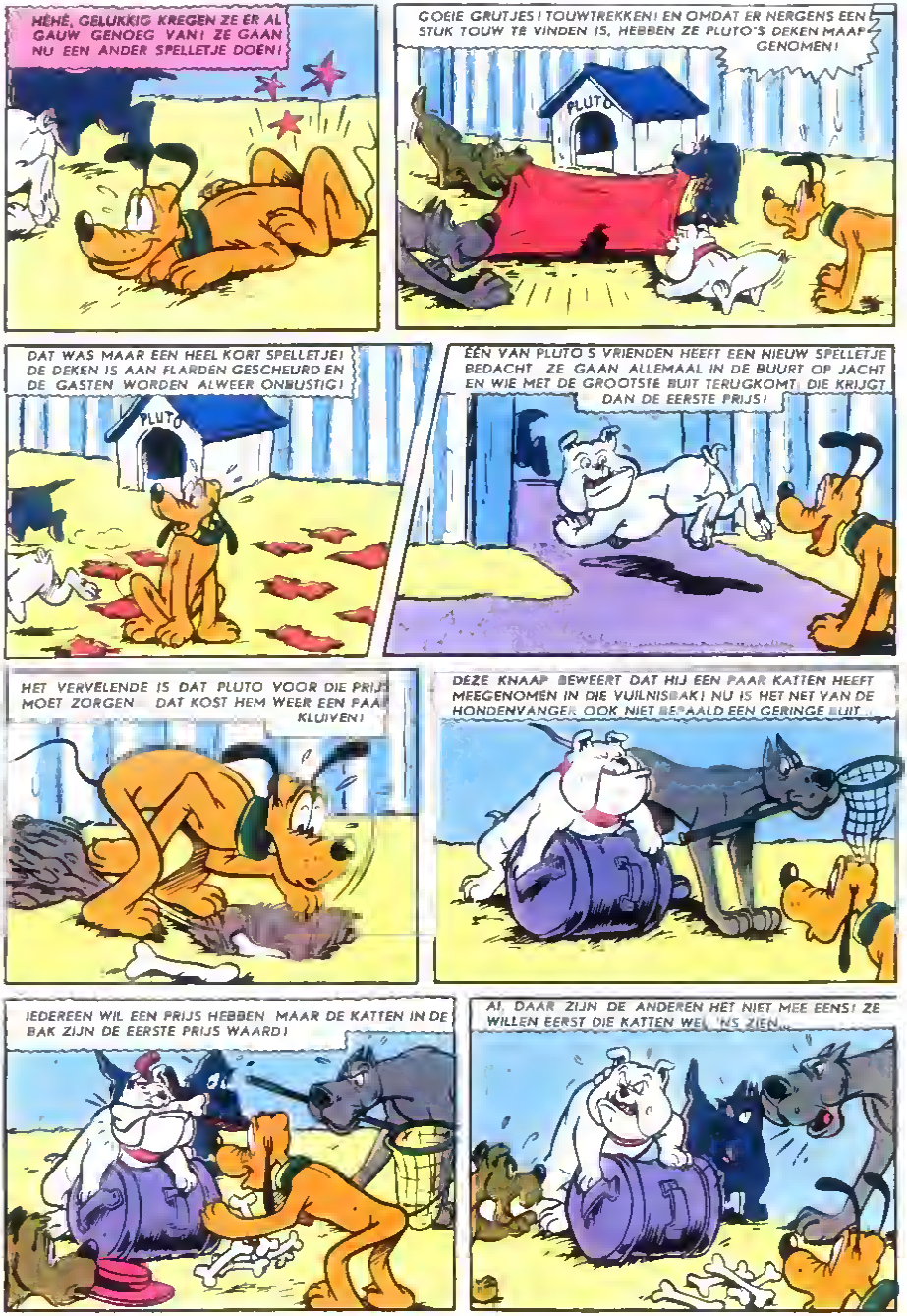
HÉHÉ, GELUKKIG KREGEN ZE ER AL GAUW GENOEG VAN! ZE GAAN NU EEN ANDER SPELLETJE DOEN!
GOEIE GRUTJES! TOUWTREKKEN! EN OMDAT ER NERGENS EEN STUK TOUW TE VINDEN IS, HEBBEN ZE PLUTO'S DEKEN MAAR GENOMEN!
PLUTO
DAT WAS MAAR EEN HEEL KORT SPELLETJE! DE DEKEN IS AAN FLARDEN GESCHEURD EN DE GASTEN WORDEN ALWEER ONRUSTIG!
PLUTO
EÉN VAN PLUTO'S VRIENDEN HEEFT EEN NIEUW SPELLETJE BEDACHT. ZE GAAN ALLEMAAL IN DE BUURT OP JACHT EN WIE MET DE GROOTSTE BUIT TERUGKOMT, DIE KRIJGT DAN DE EERSTE PRIJS!
HET VERVELENDE IS DAT PLUTO VOOR DIE PRIJS MOET ZORGEN... DAT KOST HEM WEER EEN PAAR KLUIVEN!
DEZE KNAAP BEWEERT DAT HIJ EEN PAAR KATTEN HEEFT MEEGENOMEN IN DIE VUILNISBAK! NU IS HET NET VAN DE HONDENVANGER OOK NIET BEPAALD EEN GERINGE BUIT...
IEDEREEN WIL EEN PRIJS HEBBEN. MAAR DE KATTEN IN DE BAK ZIJN DE EERSTE PRIJS WAARD!
AI, DAAR ZIJN DE ANDEREN HET NIET MEE EENS! ZE WILLEN EERST DIE KATTEN WEL EENS ZIEN...

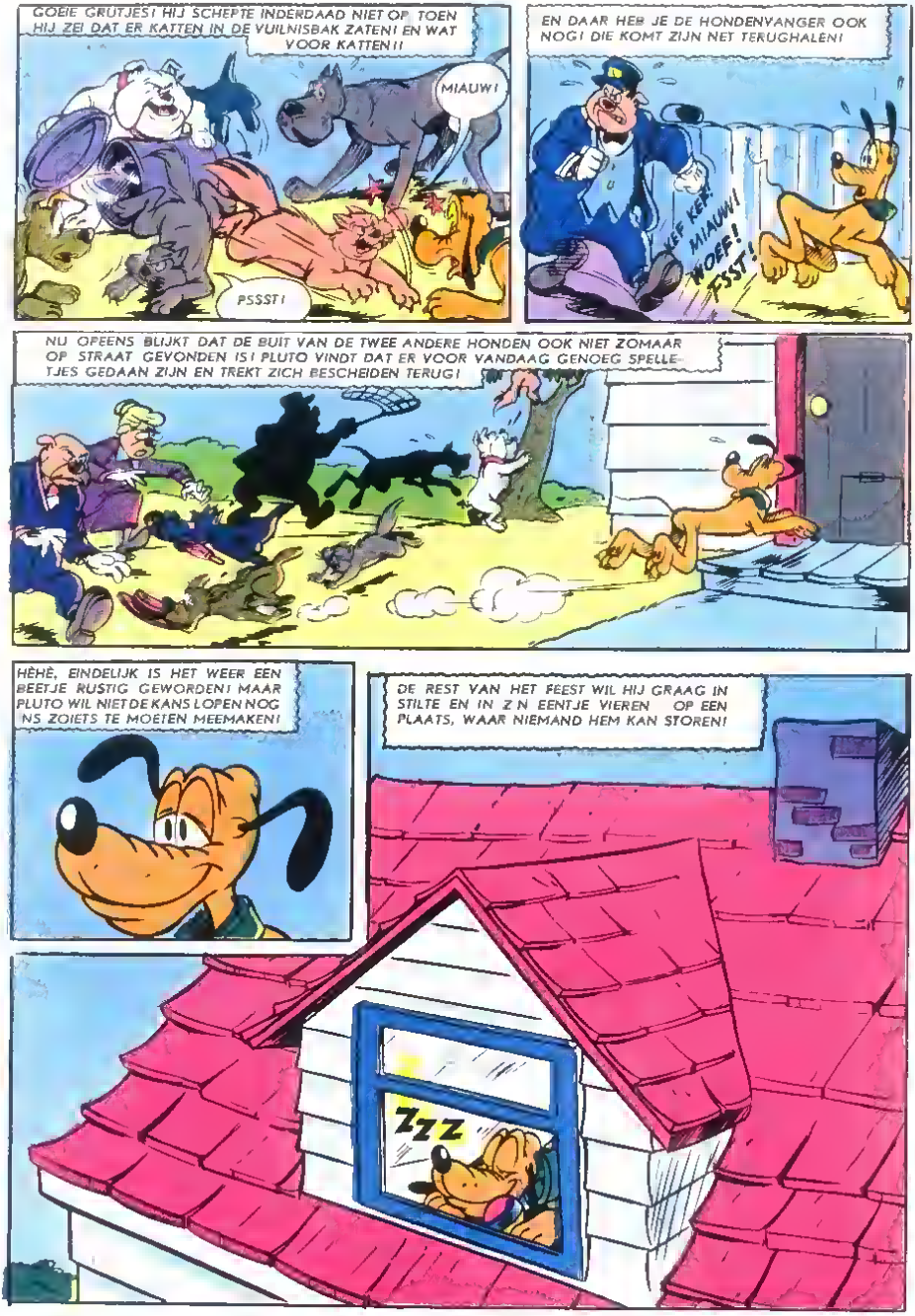
GOEIE GRUTJES! HIJ SCHEPTE INDERDAAD NIET OP TOEN HIJ ZEI DAT ER KATTEN IN DE VUILNISBAK ZATEN! EN WAT VOOR KATTEN!!
MIAUW!
PSSST!
EN DAAR HEB JE DE HONDENVANGER OOK NOG! DIE KOMT ZIJN NET TERUGHALEN!
KEF KEF
MIAUW!
WOEF!
FSST!
NU OPEENS BLIJKT DAT DE BUIT VAN DE TWEE ANDERE HONDEN OOK NIET ZOMAAR OP STRAAT GEVONDEN IS! PLUTO VINDT DAT ER VOOR VANDAAG GENOEG SPELLETJES GEDAAN ZIJN EN TREKT ZICH BESCHEIDEN TERUG!
HÈHÈ, EINDELIJK IS HET WEER EEN BEETJE RUSTIG GEWORDEN! MAAR PLUTO WIL NIET DE KANS LOPEN NOG NS ZOIETS TE MOETEN MEEMAKEN!
DE REST VAN HET FEEST WIL HIJ GRAAG IN STILTE EN IN Z'N EENTJE VIEREN OP EEN PLAATS, WAAR NIEMAND HEM KAN STOREN!
ZZZ

DE MACKIES SPELEN het KLAAR

De vijf kinderen Mackie brengen hun zomervakantie met hun moeder en hun tante door op een oud landgoed aan de kust van Engeland. Ze ontdekken een onderaardse kamer en een rotstunnel, die uitkomt op 't strand in een grot. Ze vermoeden dat een boerenknecht van het landgoed, meneer Stilson, deze smokkelaarsgang zo nu en dan bezoekt, en trekken op onderzoek uit, maar ze vinden niets.
Als ze door de gang terugkeren, en de deur gesloten vinden, ontdekken ze daar dichtbij een smalle opening, die toegang geeft tot een zijgang.

EEN VROLIJK VERHAAL OVER SLIMME SPEURNEUZEN GESCHREVEN door R J McGREGOR met TEKENINGEN van TED MATHIJSEN

LATEN we er in gaan," stelde Ronnie voor. „Ricky, schijn eens bij met de lamp!"
„Mag het mams?" vroeg Richard, en mevrouw Mackie dacht even na.
„Nee!" riep ze toen ineens „Deze deur kan alleen maar dicht gegaan zijn, doordat.. Oh, pas op!" Ze deed vlug een pas achteruit en trok de kinderen mee. Het was op het nippertje, want de grote, zware deur die hun de weg versperd had, zwaaide onverwacht open. Toen ze van de schrik waren bekomen, drongen ze het gewelf binnen en Bert klom als eerste de ladder op
„Zeg!" riep hij, „we kunnen er niet uit. Ja kunt de klep niet van de binnenkant open krijgen."
„Dat we daar niet aan gedacht hebben," zuchtte mams spijtig „Maar dan begrijp ik helemaal niet meer, waarom hij vanzelf opengegaan is En dat moet gebeurd zijn, anders zou de gangdeur niet dicht geweest zijn."
„Ik snap het wel, geloof ik," opperde Liz „Iemand is hier beneden geweest en is nu weer boven. Tante waarschijnlijk Misschien keek ze of wij er alweer aan kwamen."
„Dat moet het geweest zijn," zei mams opgelucht. „Laten we allemaal bij elkaar onderaan de ladder gaan staan en haar roepen Als het inderdaad tante was, kan ze de kamer nog niet uit zijn, en dan hoort ze ons wel."
Ze riepen en schreeuwden wat ze konden, tot ze buiten adem waren maar er kwam geen antwoord van boven Na een minuut of tien zei mevrouw Mackie: „Het is heel vervelend, maar we zullen terug moeten naar de grot en over het strand naar huis lopen."
„Dan worden we kletsnat in die regen," zei Julia
„Daar kan ik niets aan doen," antwoordde moeder „Nee, wacht eens, Bert heeft ons straks een poets gebakken, nu weet ik een mooie straf voor hem Jij bebt je regenjas bij je, Bert, dus loop jij nu hard over het strand naar huis en laat ons hieruit. Laat zien, dat je een flinke redder bent van ons, de ingesloten grotonderzoekers!"
Even wilde Bert tegensputteren, maar toen bedacht hij zich. Hij zou zich niet laten kennen, en de rol van redder moedig spelen. Toen hij weg was, de gang weer in, verzuchtte zijn moeder: „Ik hoop dat hem niets overkomt"
„Hij is verstandig genoeg," zei Richard „En als het moet, kan hij van zich af bijten Let maar op, hij la zó boven en dan zijn we vrij."
Veel gauwer dan ze verwacht hadden, hoorden ze geluid boven zich, en een straal daglicht bewees dat de vensterbank geopend werd. De kinderen klommen zo vlug ze konden de lader op, om in de frisse lucht te komen
„Ricky, let jij op Elizabeth!" riep mevrouw Mackie
Toen Richard niet antwoordde, riep ze nog eens: „Luister je, Richard?"
Op hetzelfde ogenblik schoot Julia in de lach. „De sufferd! Hij zit weer in de tunnel, achter de deur en die is nu weer dicht Hij liep de hele tijd rond te snuffelen en toen Bert de klep openmaakte, zat hij natuurlijk in de val"
„Nu dat weer," zuchtte moeder. „Enfin, laten wij naar boven gaan en den sluiten we de klep, zodat hij uit de gang kan komen Dan doen we de klep weer open om hem naar boven te laten"
Zo gezegd zo gedaan, maar toen ze even later voor de tweede maal da vensterbank openden en Richard riepen, kregen ze nog geen antwoord Ze riepen nog eens, en nog eens, maar er gebeurde niets.
„Wat kan er aan de hand zijn?" vroeg moeder bezorgd
„Laat mij naar beneden gaan en kijken waar hij blijft," stelde Bert voor „Julia moeten me voor een paar minuten insluiten, zodat ik in da tunnel naar hem kan zoeken" Zonder op toestemming te wachten klom hij de ladder af „Doe het luik maar dicht en maak het na drie minuten weer open!" Die drie minuten leken ontzettend lang te duren, maar eindelijk kon de klep weer open. Bert stond onderaan de ladder „En?" vroegen ze
„Nergens te vinden," zei hij. „Ik ben meteen da tunnel in gegaan en heb almaar geroepen, maar hij is er gewoon

„Doe het luik maar dicht en maak het na drie minuten weer open. Tot straks!"

Toen rende hij, zonder op de plassen te letten, regelrecht naar de boerderij van meneer Martin.

iets van opgevangen en hem gevraagd: „Met wie lig jij te praten, vent?"
Heel ernstig, zonder een spoor van verlegenheid, alsof het de gewoonste zaak van de wereld was, had hij geantwoord: „O, met Peter, mijn vriend".
„Met Peter? En wie is dat dan wel?"
„Gewoon, Peter. Hij is mijn vriend."
„Maar waar woont hij dan en hoe ziet hij eruit?"
„Hij woont hier, natuurlijk. Hij kan gewoon niet ergens anders zijn dan waar ik ben. Enne ... hij ziet er zo'n beetje uit als ik, denk ik, alleen is hij heel klein."
„Ik wou dat ik die Peter-eens kon ontmoeten" zei mevrouw Mackie. — „Dat zal wel nooit gebeuren, mams," had Ronnie geantwoord. „Hij is erg verlegen, ziet u. Als hij meer denkt dat er nog iemand anders is dan ik, dan kruipt hij al weg."
„Waar is hij nu?"
„He!" lachte Ronnie. „Dat zou verraden zijn, hè, Peter?" En na een korte stilte voegde hij eraan toe. „Hij zegt dat hij u wel eerdig vindt, maar hij laat zich niet zien."
Bij één gelegenheid had iemand Ronald gevraagd, hoe hij een bepaald iets te weten was gekomen. Zijn antwoord was: „Dat heeft Peter me verteld."
En na die tijd was hij eindeloos geplaagd door zijn broers en zusjes. Maar moeder had daar een eind aan gemaakt, want ze begreep dat Ronnie zelf heel stellig geloofde in zijn kleine, meer onzichtbare vriend.
En nu, op deze middag, terwijl het zo stil was in huis, praatte Ronnie weer met Peter. Na een poosje knikte hij ernstig en zei hardop: „Goed, dat doen we. We gaan samen."
Geruisloos gleed hij van zijn bed, sloop de

niet." — „Ik wou dat ik niet zulke nieuwsgierige kinderen had," zei mevrouw Mackie, toen ze eindelijk aan tafel zaten in de eetkamer. „Al die spoorloze verdwijningen beginnen me te vervelen. Eerst zijn Richard en Julie onvindbaar, dan is Bert weg en nu zijn we Richard weer kwijt."
„Die komt wel weer boven water," zei tante, hoewel ze zelf ook niet helemaal gerust was.
„Als hij niet gauw opduikt," zei Ronnie, „dan ga ik hem wel voor u zoeken, mams."
Mevrouw Mackie kon de deppere toon van Ronald niet weerstaan en lachte. „Geweldig. Zoleng ik nog zulke flinke zoons heb, voel ik me wel veilig!"
Na het eten was er nog steeds niets van Richard te bekennen en ook de andere kinderen werden nu een beetje stil.
Toen kwam tante met een voorstel. „Luister, jongens. Het beste is dat Elizabeth en Ronald en Bert rustig gaan zitten lezen. Julie hebben wel een beetje rust nodig. Intussen gaan mams, Julie en ik nog eens naar Richard zoeken."
Het had heel wat voeten in de aarde, voordat iedereen het daarmee eens was, maar na veel vijven en zessen waren de „drie kinderen", zoals Julie hen wijsneuzig betitelde, op hun bedden met hun boeken en even later was de rust in huis weergekeerd. Moeder, tante en Julia waren op pad getogen. Het was zo opvallend stil, dat Ronald tevreden naar het andere bed keek en tot zijn verbazing zag, dat Bert over zijn boek in slaap gevallen was.
Niet veel later lag Ronnie op zijn rug te mijmeren. Hij verkeerde in het rijk der fantasie, waarin hij iedere avond een poosje rondcoolde, voordat de slaap hem overmande.
Opeens bewogen zijn lippen en scheen hij in een diep, ernstig gesprek gewikkeld te zijn.
Deze denkbeeldige gesprekken waren een vaste gewoonte van hem. Eén keer had mevrouw Mackie er

„Hat duurde even, voordat Sam Stidson iets zei. Hij zag er bepaald geërgerd uit. „Luister eens, jongeman...."

trap af, opende behoedzaam de voordeur en glipte naar buiten. Tot zijn opluchting zag hij dat het niet meer regende en op zijn tenen liep hij van het huis weg, tot hij zich veilig genoeg waande. Toen begon hij te rennen, zonder op plassen en moddar te letten, rrgelrecht naar de boerderij van meneer Martin.

Onder de modderapatten an met een vuurrood gezicht klopte hij even later op de keukendeur van de boerderij. Mevrouw Martin deed open en droogde vlug haar handen aan haar schort af, toen ze zag wie het was.

„Dag, jongeheer," groette ze opgewekt, „wat kan ik voor je doen?"

„Als het mag, zou ik meneer Stidson graag even willen spreken."

„O, je wilt zeker de pony hebben of zo? Ja, die is wel in de huurt, ik zag hem een minuut geleden nog langs het raam lopen."

„Nee, het gaat niet om de pony. Ik wil meneer Stidson zelf spreken. Het is heel erg belangrijk."

„Kan ik de boodschap niet overbrengen?"

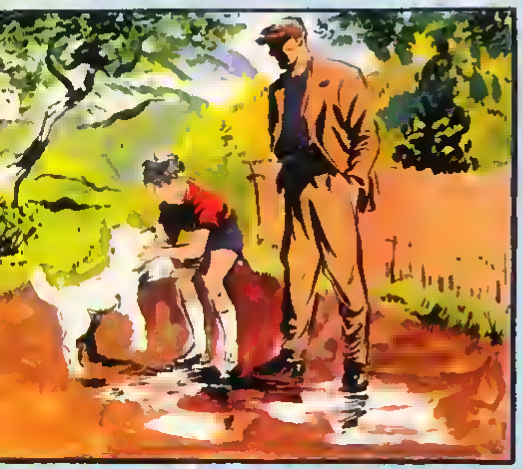

„Ha!" riep Ronald. „Jij komt als geroepen, brave Chris! Je mag voor koerier spelen. Kom eens hier, jongen!"

„Nee, dat gaat niet. Het... het is nogal persoonlijk, weet u."

Mevrouw Martin glimlachte. „O, ik begrijp het al, een geheimpje. Nou, als je hier even wacht, zal ik meneer Stidson laten roepen door de staljongen." En met haar harde stem riep ze: „Tom! Ga meteen Sam zoeken! Zeg hem, dat één van de jongeheren hem dringend moet spreken!"

Binnen een paar minuten was Sam Stidson bij de keuken. Hij keek heel verwonderd, toen hij Ronald zag en hij scheen het niet erg leuk te vinden, toen Ronnie zei: „Ik moet u even alleen spreken. Gaat u even mee?"

Mopperend dat hij toch al zo laat was met melken, volgde de man hem tot bij het hek van het erf. „Wat is er?" vroeg hij grommend.

„We zijn mijn oudste broer kwijtgeraakt, en ik wil dat u met mij meegaat om hem te zoeken."

„Waar zijn jullie hem kwijtgeraakt?"

„Ergens in het priestergewelf, of in de rotstunnel, of in de smokkelaarsgrot; in elk geval ergens onder de grond," antwoordde Ronnie.

„Onder de grond? Wat bedoel je?"

„Dat weet u best," gaf Ronnie flink ten antwoord, hoewel hij inwendig beefde als een rietje. „En daarom heeft mijn vriend Peter gezegd, dat ik u moest roepen."

„Peter? Wie is dat?"

„Iemand die u niet kent, maar hij heeft me gezegd, dat u ons kon helpen om Ricky te zoeken, omdat u alle geheime plekjes van de ondergrondse gangen kent. En ik weet dat 't waar is, want we hebben u daar gezien." Het duurde even voordat Sam Stidson iets zei. Hij zag er bepaald geërgerd an besluiteloos uit. „Luister eens, jongeman..."

„Nee," hield Ronnie vol, „u moet meekomen. Ik wil niet dat mams weet wat Peter me verteld heeft, maar als u me nu niet helpt, zeg ik het wél."

„Waar is je moeder nu? Dan zal ik met haar praten."

„Nee, want zij is Ricky ook zoeken, met tante en Julia. En als wij haar eerst gaan opzoeken, kan Ricky intussen misschien iets overkomen."

„Daar hoef je niet bang voor te zijn."

„Hoe weet u dat?"

„Wel, onder de grond is hij veilig. En ik heb heus geen tijd voor die onzin, want ik moet de koeien melken." Op dat ogenblik kwam meneer Martin het hek door om Sam te roepen, maar toen hij Ronald zag, vroeg hij wat de jongen wilde.

„O, meneer Martin," zei Ronnie hoopvol, „wilt u me een plezier doen? Ik zou graag willen, dat meneer Stidson vanmiddag niet hoefde te melken. Hij moet mij ergens bij helpen – het is heel dringend."

Sam voegde er onverschillig aan toe: „Één van de kinderen is zoek."

Meneer Martin aarzelde geen seconde: „Maar dan moet je natuurlijk helpen zoeken, Sam. Wij melken vanmiddag dan wel zonder jou."

Een minuut later liep hij naast Sam Stidson het erf af.

Zodra ze buiten gehoor van meneer Martin waren, zei Sam: „En vertel me nu eens alles."

Ronnie vertelde wat er die ochtend was gebeurd, en eindigde met te zeggen: „Hoe meer ik erover nadacht, des te zekerder wist ik dat u de enige was die me kon helpen. En toen zei mijn vriend dat ook, en ik volg altijd zijn raad op, want hij..."

Meneer Stidson onderbrak hem: „Zeg, wacht eens even. Als je moeder niet weet dat je mij gehaald hebt, zal ze zich dan niet vreselijk ongerust maken als ze thuis komt en merkt dat jij verdwenen bent?"

„Oei!" schrok Ronnie. „Daar heb ik helemaal niet aan gedacht. Ze schrikt zich waarschijnlijk een hoedje. Wat zal ik daaraan doen?"

„Het is het beste," vond Sam, „dat ik alleen naar je broer ga zoeken en dat jij naar huis gaat en daar netjes op je moeder wacht."

„Nee, hoor! Dat doe ik niet. Ik heb Peter beloofd zelf te gaan zoeken en ik wil mijn avontuur niet mislopen. En mams is trouwens niet zo erg gauw ongerust."

Meneer Stidson bleef stokstijf staan. „Luister nu eens goed, kereltje. Als ik er alleen op uit ga, kan ik veel vlugger opschieten. Maak jij nu dus vlug dat je thuis komt en laat het zoeken aan mij over."

Maar Ronnie hield koppig vol. „Nee, ik ga met u mee." De man stond juist op 't punt zijn geduld te verliezen, toen heel onverwachts iets om de hoek kwam rennen. Vrolijk blaffend sprong Chris, de hond tegen Ronnie op. „Ha!" riep Ronald. „Jij komt als geroepen, brave Chris! Je mag voor koerier spelen. Kom hier!"

„Wat ga je doen?" vroeg Sam.

„Wacht maar, dan kunt u het zien." Uit zijn broekzak diepte Ronald een verfomfaaid opschrijfboekje op en een potloodstompje. Op 'n onbeschreven velletje papier krabbelde hij: „Ik ga met meneer Stidson naar Ricky zoeken. Ronald. P.S. Mijn vriend, P., je weet wel, is bij me." Toen vouwde hij het papiertje een paar keer dubbel en schreef op de buitenkant: „Voor mams, strikt vertrouwelijk. Van Ron".

Zijn hand dook weer in zijn zak en kwam tevoorschijn met een zwart stukje veter, waarmee hij het briefje stevig aan de halsband van Chris vastbond. Toen stuurde hij de hond naar huis.

„Zo," zei hij voldaan, „dat is in orde. Als mama mijn briefje leest, zal ze zich niet ongerust maken."

Heeft Sam Stidson iets met de verdwijning van Richard te maken en zou hij hem weten te vinden? Dat horen jullie de volgende keer!

TOM POES EN DE NACHTMERRIE

TIJDENS EEN NACHTELIJK NOODWEER HAD HEER BOMMEL VAN EEN VREEMDE KOOPMAN EEN PAARD GEKOCHT. HET DIER HAD VERSCHILLENDE EIGENAARDIGHEDEN, WAARVAN ER ÉÉN WAS, DAT HET 'S NACHTS IN GEVAL VAN NOOD TE HULP SCHOOT, ALS MEN „HELP!" RIEP. HEER BOMMEL MOEST HET PAARD AL GAUW TE HULP ROEPEN, WANT OP BOMMELSTEIN BRAK BRAND UIT. DE NACHTMERRIE DROEG HEM EN TOM POES VLIEGENSVLUG WEG VAN HET GEVAAR, OM HEN PARDOES IN EEN ANDER TE STORTEN. ZIJ WERDEN NAMELIJK AFGEZET OP EEN VLAKTE, WAAR JUIST DE WOESTE HORDE VAN HO-KES-KHAN NADERDE...

ONDER 'T UITEN VAN WOESTE KRETEN STOOF DE HORDE OP HEER BOMMEL EN TOM POES AF. BOVEN ALLES UIT KLONK DE KAKELENDE STEM VAN DE WREDE HO-KES-KHAN...

BIJ IAH EN FLOD...! GRIJPT HEN! ZE ZULLEN EEN MOOIE WANDVERSIERING VOOR ONZE TENTEN VORMEN!

EEN T-TENTVERSIERING...?! M-MAAR DAT PAST NIET BIJ M-MIJN STAND! H-HELP!! WAAROM KOMT DIE NACHTM-MERRIE NU NIET?!

OMDAT HET NOG GEEN NACHT IS, HEER OLLIE! LOPEN...!

VREEMD... ZE HADDEN ONS ALLANG IN KUNNEN HALEN, MAAR ZE HOUDEN STEEDS DEZELFDE AFSTAND...

HOE ONGEPAST OM EEN Z-ZWAKKE HEER TOT UITPUTTENS TOE OP TE J-JAGEN...

MAAR PLOTSELING KLONK ER EEN KORT BEVEL..

T'ANG-HO! OMDRAAIEN...!

HEER OLLIE...KIJK! ZE VOLGEN ONS NIET LANGER! WAT ZOU DAT BETEKENEN?
H-HET BETEKENT IN ELK GEVAL, DAT WIJ NIET LANGER HOEVEN TE HOLLEN, JONGE VRIEND. NET OP TIJD. NOG EVEN EN MIJN GESTEL HAD HET BEGEVEN!
ZE TREKKEN AF. DIT VERTROUW IK NIET! HIER ZIT IETS ACHTER...!
ONZIN, TOM POES. DIE EH, HO-EH, DINGES HEEFT GEWOON INGEZIEN DAT HIJ DE VERKEERDE VOOR ZICH HAD. HET UITERLIJK VAN EEN HEER VAN STAND BOEZEMT ONTZAG IN. HIJ ZAL VOORTAAN WEL BETER UITKIJKEN...
HM!
INDERDAAD KEEK DE KHAN DEZE KEER BETER UIT, WANT TERWIJL DE TWEE VRIENDEN VOORTSJOKTEN DOOR HET RULLE ZAND, MAAKTE DE HORDE EEN OMTREKKENDE BEWEGING, OM PLOTSELING ..
..MET AKELIG GESCHREEUW HEER OLLIE EN TOM POES IN TE SLUITEN!
HE! HE!! GIJ ZIJT ERBIJ!
OEAAAH...! HELP!

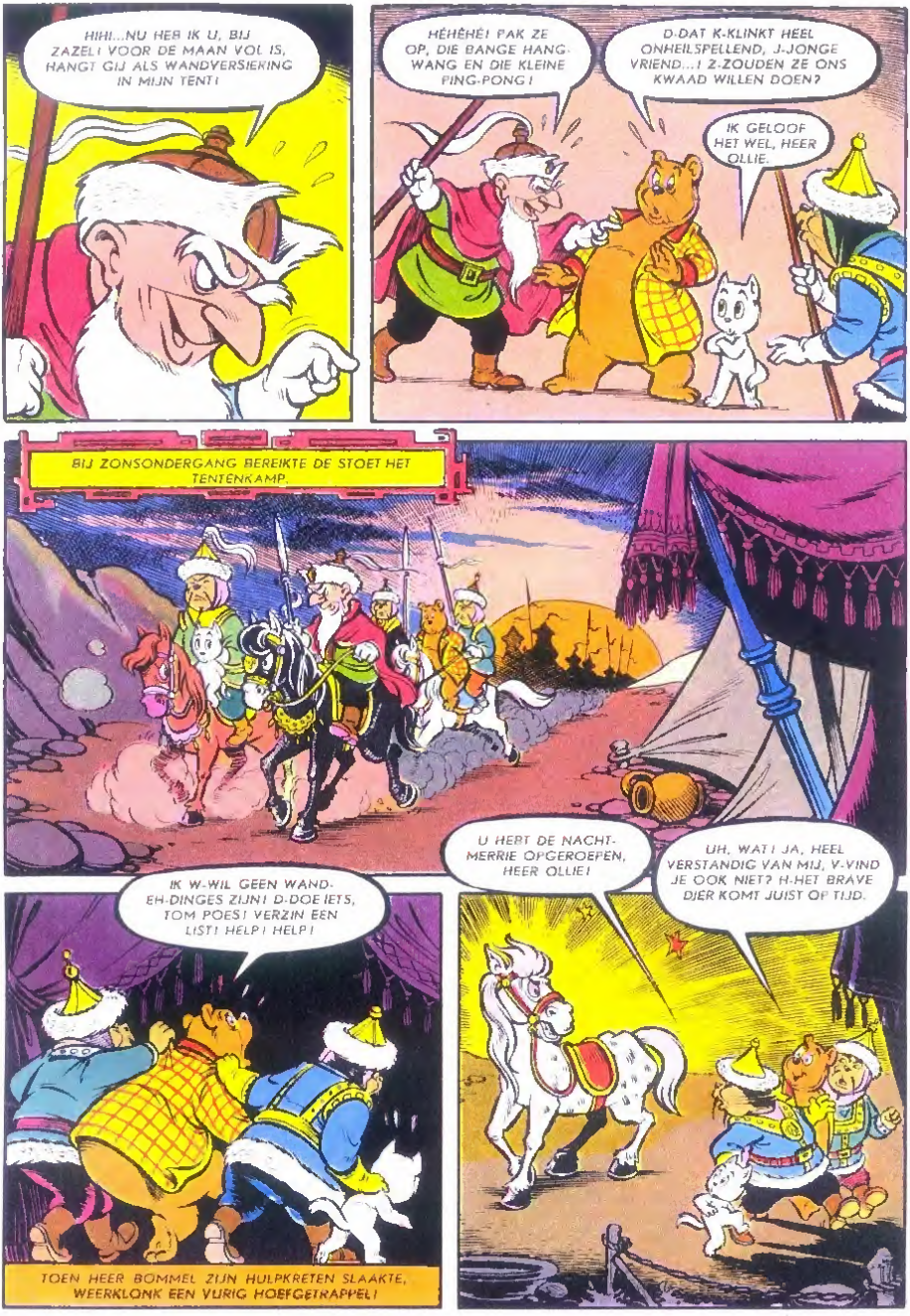
HIHI...NU HEB IK U, BIJ ZAZEL! VOOR DE MAAN VOL IS, HANGT GIJ ALS WANDVERSIERING IN MIJN TENT!
HÉHÉHÉ! PAK ZE OP, DIE BANGE HANG-WANG EN DIE KLEINE PING-PONG!
D-DAT K-KLINKT HEEL ONHEILSPELLEND, J-JONGE VRIEND...! Z-ZOUDEN ZE ONS KWAAD WILLEN DOEN?
IK GELOOF HET WEL, HEER OLLIE.
BIJ ZONSONDERGANG BEREIKTE DE STOET HET TENTENKAMP.
U HEBT DE NACHT-MERRIE OPGEROEPEN, HEER OLLIE!
UH, WAT! JA, HEEL VERSTANDIG VAN MIJ, V-VIND JE OOK NIET? H-HET BRAVE DIER KOMT JUIST OP TIJD.
IK W-WIL GEEN WAND-EH-DINGES ZIJN! D-DOE IETS, TOM POES! VERZIN EEN LIST! HELP! HELP!
TOEN HEER BOMMEL ZIJN HULPKREten SLAAKTE, WEERKLONK EEN VURIG HOEFGETRAPPEL!

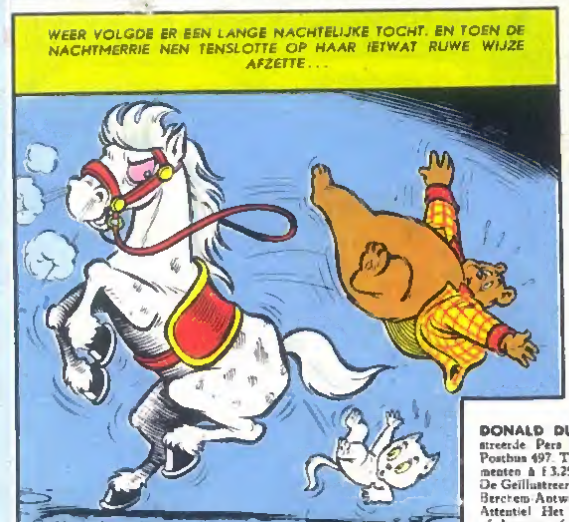

© 1961 / Marten Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. ©1961 Walt Disney Productions.